

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2010**

BEKNOPTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het zesenvestigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. **SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE**

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS

T. DEKENS
de heren
E. VANDENBOSSCHE, ondervoorzitter

S. UTSI

P. VANDENBUSSCHE

Plaatsvervangende leden

de heer
F. JUDO
mevrouw
E. NEIRINCK
de heer
C. CLOOTS
mevrouw
A. BUGGENHOUT
de heer
J.-M. VAN EXEM

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
S. VAN OMMESLAEGHE
C. VERBIST, ondervoorzitter
mevrouw
C. HERMANUS
de heer
P. VERWILGHEN
mevrouw
M. LAZZARI

Plaatsvervangende leden

de heren
T. MERCKEN
C. T'SAS
mevrouw
D. GUSTIN
de heer
Q. HAYOIS
mevrouw
V. DUMOULIN

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
M. HENN

Plaatsvervangend lid

mevrouw
U. COOLS

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

B. **SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST**

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, adviseur-generaal van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde, de heer R. VANDEN NEST, adviseur, en de heer L. RENDERS, adviseur.

De heren J.-M. BUSINE en Th. VAN SANTEN namen, zoals voorheen, het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, de heren L. RENDERS en R. COLSON.

De heren Th. VAN SANTEN en R. COLSON namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2010 hebben de verenigde vergaderingen vierentwintig zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel één van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie van dit verslag behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de adviezen omtrent bij haar ingediende klachten, die door de VCT in de loop van 2010 werden uitgebracht. In dit jaarverslag wordt ook een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Bij de VCT werd in 2010 geen enkele klacht ingediend waarbij de klager haar verzocht om toepassing van haar subrogatierecht, meer bepaald van artikel 61, §7, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De VCT heeft in 2010 vier adviezen uitgebracht omtrent klachten waarbij de klager haar verzocht om toepassing van haar subrogatierecht, meer bepaald van artikel 61, §8, van de SWT (adviezen 42.118 en 42.116 van 3 september, 42.125 van 17 september en 42.130 van 18 november 2010 – cf. pagina's 75, 76 en 77).

De VCT heeft met twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling beslist, in het licht van de gegevens in het dossier, geen gebruik te maken van haar subrogatierecht en dus van artikel 61, §8, van de SWT.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	-	-
F	12	72	-	84
N	15	51	-	66
D	1	3	-	4
Totaal	28	126	-	154
<i>Uitgebrachte adviezen</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	1	-	1	2
F	7	103	-	110
N	13	47	1	61
D	1	3	-	4
Totaal	22	153	2	177

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	5	14	-	19
Behand. zaken	4	15	1	20

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Behand. zaken	-	-	-	-

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- **Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:**
verplicht gebruik, in het kader van oproepen tot openbare aanbestedingen inzake dienstverlening in het Brussels Gewest, van de taal van de degene die de opeenvolgende werken toegewezen kreeg (de aannemer), gedurende de hele werffase.

De aannemer van dienst wordt door de aanbestedende overheid aangesteld bij de betekening van de opdracht (leidend ambtenaar).

De verplichting de taal van de aannemer van de werken te gebruiken wordt in een contractuele clausule vastgelegd omwille van de aard van de opdracht van projectontwikkelaar die een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vertegenwoordigt.

Conform artikel 50 van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

Volgens de vaste adviespraktijk van de VCT houdt artikel 50 van de SWT in dat de overheden van hun medewerkers moeten eisen de door de SWT voorgeschreven talen te hanteren. Stedenbouwkundigen moeten in het geval zij op zelfstandige wijze handelen in opdracht van een aan de SWT onderworpen persoon, de voorschriften van de SWT naleven. Dit betekent ook dat de private medewerker zich voor de uitvoering van de opdracht dusdanig moet organiseren dat het publiek en de overheid zonder enige moeite gebruik kunnen maken van de door de SWT voorgeschreven talen.

Overeenkomstig artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar Hoofdstuk V, Afdeling 1, van de SWT, met uitzondering van de bepalingen met betrekking tot het gebruik van het Duits, gebruiken de centrale diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans als bestuurstalen.

Conform artikel 17, §1, van de SWT, waarnaar verwezen wordt door artikel 39, §1, van dezelfde wetten, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens de criteria die hij bepaalt.

Bijgevolg is de persoon die belast is met de leiding en controle van de uitvoering van de opdracht en die aangesteld wordt door de BGHM, als private medewerker van deze laatste, onderworpen aan de SWT, en dient hij derhalve het Nederlands te begrijpen of zich te laten omringen door een medewerker die de dossiers begrijpt.

De klacht is ongegrond.

(Advies [$><1F$] 41.035 van 5 februari 2010)

- **Atomium:**
afleveren, aan een Nederlandstalige bezoeker, van een ticket waarop, naast de eentalig Engelse voorgedrukte tekst, het eentalig Franse opschrift *Entrée normale* voorkwam, aangebracht door de verkoper bij het uitreiken van het ticket.

Er bestaat er een nauwe band tussen het Atomium, de Stad Brussel, de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VZW Atomium moet worden beschouwd als een rechtspersoon in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT dat doelt op de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Het gaat om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, §1, a, van de SWT, dat, voor de berichten en mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT en, voor de betrekkingen met particulieren, naar artikel 19 van diezelfde wetten.

1. Eentalig Engelse voorgedrukte vermeldingen

Het betreft berichten en mededelingen aan het publiek die, conform artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Gelet op de toevloed aan buitenlandse toeristen die het monument bezoeken, kan de VCT ermee instemmen dat er op de tickets bijkomende teksten worden aangebracht – niet enkel in het Engels, maar ook in het Duits. De voorrang moet evenwel altijd worden verleend aan het Nederlands en het Frans die op strikte voet van gelijkheid aan bod moeten komen.

De klacht is gegrond.

2. Eentalig Franse vermelding *Entrée normale*

Het betreft een betrekking met een particulier die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in de taal van de betrokkene gesteld moet worden, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager zich aan het loket in het Nederlands had aangediend, had hij een ticket moeten ontvangen waarom die vermelding in het Nederlands was gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.149 van 5 februari 2010)

– Gemeente Kraainem – Maatschappij *Optimal Parking Control*: Franstalige inwoner krijgt eentalig Nederlands betalingsbericht voor onregelmatig parkeren.

Het parkeerbeheer valt onder de bevoegdheid van de gemeenten.

De maatschappij *Optimal Parking Control* is een private medewerker van de gemeente Kraainem.

Artikel 1, §1, 2°, van de SWT bepaalt dat deze laat ste toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Als concessiehouder van de gemeente Kraainem is de maatschappij *Optimal Parking Control* dus onderworpen aan de SWT.

Een betalingsbericht is een betrekking met een particulier.

Artikel 25 van de SWT bepaalt dat, in de randgemeenten, de diensten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de wachters op het moment van de vaststelling van de overtreding de taalaanhorigheid van de particulier niet konden kennen, hebben zij een parkeerticket geplaatst dat in het Nederlands gesteld was. Indien de dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, is namelijk het vermoeden *juris tantum* van toepassing, volgens welk de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Bijgevolg is de klacht ongegrond.

(Advies [><1F] 41.174 van 5 februari 2010)

– **Instituut voor Bedrijfsjuristen:**
Engelstalige aankondiging van tiende verjaardag van het Instituut.

In de zin van artikel 1, §1, 2°, van SWT, is het bedoelde Instituut dat werd opgericht bij wet van 1 maart 2000, een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Aangezien de werkkring van het Instituut het ganse land bestrijkt, dient het beschouwd te worden als een centrale dienst in de zin van de SWT.

De aankondiging van de tiende verjaardag van het Instituut heeft de vorm van een rechtstreeks aan het publiek gerichte mededeling die alleszins volledig in het Nederlands en het Frans dient te worden gesteld, (artikel 40, tweede lid, van de SWT), wat niet het geval is.

Sinds de wetswijziging van 21 april 2007 dienen berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht bovendien in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking te worden gesteld.

De klacht is gegrond.
(Advies 42.027 van 25 juni 2010)

– **Association régionale de Santé et d'Identification animales:**
briefwisseling en telefonische contacten met Duitstaligen, internetsite.

Uit de diergezondheidswet van 24 maart 1987, de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en diverse uitvoeringsbesluiten blijkt dat *ARSIA*, in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT, dient beschouwd te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten de vereniging hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Als rechtspersoon met een werkkring over het Waalse Gewest en gemeenten uit verschillende taalgebieden (het Franse en het Duitse), behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel gevestigd is in Ciney en dus niet in een gemeente uit het Malmédysse of een gemeente uit het Duitse taalgebied, valt *ARSIA* onder toepassing van artikel 36, §1, van de SWT. Dit betekent dat de vereniging in haar betrekkingen met particulieren, zoals briefwisseling en telefonische contacten, de taal moet gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten (de gemeenten) van de woonplaats van de betrokken particulier.

Aan particulieren uit het Duitse taalgebied die het Duits gebruiken, dient *ARSIA* in die taal te antwoorden. Indien de taal van de betrokken particulier *ARSIA* niet bekend is, dient de vereniging uit te gaan van het vermoeden dat die taal de taal is van het taalgebied (het Duits).

Voor haar berichten en mededelingen aan het publiek (zoals websites) dient zij er eveneens voor te zorgen dat het Duitssprekende publiek uit haar werkkring voldoende in het Duits wordt geïnformeerd.

De klacht is gegrond.

Onder verwijzing naar de wetgeving op het Rijksregister (basiswet van 8 augustus 1983) waarbij de taalcode niet is opgenomen in de wettelijke informatiegegevens opgeslagen in het Rijksregister, merkt de VCT op dat het de diensten zoals het FAVV niet is toegestaan een databestand met opname van de taalcode bij te houden (advies 39.046 van 30 mei 2008).

(Advies [<>1F] 42.071-42.072-42.073 van 9 juli 2010)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

- **Vlaamse Regering:**
besluiten betreffende de gemeenten Voeren en Herstappe enkel in het Nederlands bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 1, §1, 1°, van de SWT bepaalt dat die wette n toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet. Aangezien deze materie de bijzondere wet van 8 augustus 1980 betreft, acht de VCT zich niet bevoegd.

(Advies 29.298/41.087 van 22 januari 2010)

- **FOD Financiën – Belastingen Auto's Brussel:**
eentalig Nederlandse vermelding "Belastingen Auto's Brussel" op rekeninguittreksels van BNP Paribas Fortis, bestemd voor Franstalige particulieren.

De informatie vermeld op de rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier. De Dienst Belastingen Auto's is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en die, conform artikel 41, §1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen moet gebruiken waarvan betrokkene gebruik heeft gemaakt bij de inschrijving van zijn voertuig bij de Dienst Inschrijving Voertuigen.

De rekening van de dienst Belastingen Auto's werd bij de financiële post in beide talen geopend. De klacht is ongegrond ten aanzien van de FOD Financiën.

Wat de rekeninguittreksels van de bank BNP Paribas Fortis betreft, waarop de gegevens van de FOD Financiën in het Nederlands gesteld waren, gaat het om een betrekking tussen de klagers en de bank.

Aangezien voornoemde bank een private maatschappij is waarop de SWT niet van toepassing zijn, is de VCT in deze onbevoegd.

(Advies 40.232-41.041 van 18 november 2010)

- **NV Horemans en gemeentebestuur van Voeren:**
huis-aan-huis verspreiding via De Post van een plattegrond van de Voerense straten waarop de vermeldingen in het Nederlands en het Frans niet even groot zijn, en bepaalde plaatsnamen waarvan een Franse vertaling bestaat, niet werden vertaald.

Volgens informatie verstrekt door de burgemeester zijn deze kaarten van de gemeente Voeren een commercieel initiatief van de NV Horemans. Bovendien staat op de plattegrond vermeld dat de verantwoordelijke uitgever wel degelijk de NV Horemans is en niet de gemeente. Voorts staat vermeld dat de plattegrond gefinancierd werd door de firma's waarvan er een reclameadvertentie op voorkomt.

De vennootschap Horemans is een private onderneming en valt niet onder toepassing van artikel 1, §1, 2°, van de SWT, betreffende de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. De VCT is terzake onbevoegd.

(Advies 41.065 van 26 februari 2010)

– **VZW Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus:**
antwoord in het Nederlands op vraag in het Frans.

De bewuste VZW is een privaatrechtelijk rechtspersoon die niet onder toepassing valt van artikel 1, §1, 2°, van de SWT, waarin rechtspersonen bedoeld worden die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

(Advies 41.083 van 22 januari 2010)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
op het nieuwe plan en op de aanduidingsborden van lijn 82 zou het station van Sint-Agatha-Berchem in het Nederlands aangegeven zijn, meer bepaald met "Berchem Station".

Een tram- of buslijn is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het volledige gewest bestrijkt. De aanduidingen op de trams en bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juli 1989, houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar hoofdstuk III, afdeling 3, en naar artikel 18 van de SWT, dient een dergelijke dienst de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans te stellen.

De VCT heeft als taak toe te zien op de toepassing van de SWT.

Deze taak strekt zich niet uit tot de luister van de taal, die onder de bevoegdheid valt van de gemeenschappen. De VCT verklaart zich onbevoegd.

(Advies 41.137 van 12 maart 2010)

– **Bank van De Post:**
een Franstalige inwoner van Brussel ontving via Internet de bevestiging van een overschrijving waarop de gegevens van De Post enkel in het Nederlands gesteld waren.

Bij een verrichting via PC Banking ontving de klager, ingevolge een fout, de bevestiging van een overschrijving met vermelding "De Post", in het Nederlands.

De op de Europese bevestigingsoverschrijving vermelde rekening betreft echter de Bank van De Post.

Aangezien het belang van de overheid in de Bank van De Post niet meer is dan 50%, is deze laatste niet onderworpen aan de SWT (cf. adviezen 34.277 van 10 april 2003 en 35.108 van 10 november 2003). De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 41.175 van 21 mei 2010)

– **Erasmusziekenhuis te Anderlecht:**
merendeel van verplegend personeel en dokters kan klager niet in het Nederlands antwoorden.

Het Erasmusziekenhuis in Anderlecht is het academisch ziekenhuis van de Franstalige vrije universiteit Brussel – *Université Libre de Bruxelles*. Dit ziekenhuis wordt, net als het academisch ziekenhuis van de Vrije Universiteit Brussel, niet als een openbaar ziekenhuis, maar als een privé-ziekenhuis aangezien. Dit betekent dat het in principe niet aan de SWT is onderworpen.

Voor bepaalde afdelingen van deze privé-ziekenhuizen geldt echter wel een wettelijke verplichting tot tweetaligheid. De wet voorziet immers in bepaalde regels wanneer een privé-instelling in samenspraak met de overheid een opdracht opneemt die erin bestaat bepaalde openbare taken uit te voeren. In dergelijk geval moet de instelling de afdelingen die met die openbare taken belast zijn, organiseren volgens het principe van de tweetaligheid van de dienstverlening. Dit is het geval wanneer een privé-onderneming belast is met een openbare opdracht die de grenzen van een privé-onderneming te buiten gaat (artikel 1, §1, 2° van de SWT).

In haar advies 29.336 van 22 oktober 1998, gericht aan het Erasmusziekenhuis, heeft de VCT reeds geoordeeld dat het organiseren van een door de bevoegde overheidsdienst erkende spoedgevallendienst en/of een Medische Urgentie Groep (MUG) door een in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen privé-ziekenhuis, een publieke opdracht is die de grenzen van een privé-onderneming te buiten gaat (artikel 1, §1, 2° van de SWT). Daaruit volgt dat die diensten derwijze moeten georganiseerd zijn dat zij de taal kunnen respecteren van de Franstalige en Nederlandstalige patiënten die hun door de dienst 100 worden overgedragen met toepassing van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening. Concreet betekent dit dat tenminste de geneesheren, de verplegers en ambulanciers die instaan voor de permanentie van de spoedgevallendienst en/of de MUG van het Erasmusziekenhuis en die in contact moeten treden met de patiënt of zijn familie, tweetalig dienen te zijn.

Uit de klacht kan niet worden afgeleid dat de opname van de klachtindiener in het Erasmusziekenhuis, dat zelf geen informatie gaf, in het raam van de dringende medische hulpverlening plaats had. De VCT kan dan ook enkel vaststellen dat het Erasmusziekenhuis in casu niet aan de taalwet onderworpen is. Over de kwaliteit van het onthaal en de behandeling van de patiënten is de VCT niet bevoegd zich uit te spreken.

(Advies 42.011 van 18 november 2010)

- **bpost – postkantoor van Wezembeek-Oppem:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem, van in het Nederlands gestelde documenten aangaande de Bank van De Post en niet de post zelf.

Aangezien het belang van de overheid in de Bank van De Post niet meer dan 50% bedraagt, is die laatste niet meer onderworpen aan de SWT.

(Advies 42.012 van 26 november 2010)

- **Gemeente Wemmel:**
eentalig Nederlandse sportgids van de Verenigingssportraad.

De Verenigingssportraad is een privé-initiatief. Het betreft geen rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1 van de SWT.

De SWT zijn derhalve niet van toepassing op deze raad. De VCT is dus onbevoegd.

(Advies 42.033 van 21 mei 2010)

- **Thalys:**
in het tijdschrift Thalyscope wordt voor de titels van artikels systematisch voorrang verleend aan het Nederlands.

Thalys is een private maatschappij. Het aandeel van de NMBS bedraagt 28%.

De rol van de NMBS blijft beperkt tot de exploitatie van het net op het Belgische grondgebied, een domein waar de maatschappij de SWT dient toe te passen.

Het commerciële luik alsook de communicatie is een bevoegdheid van Thalys.
Thalyscope is een mededeling van commerciële aard tussen een privaat bedrijf en zijn klanten.
Daarop zijn de SWT niet van toepassing.
(Advies 42.115 van 7 oktober 2010)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij:**
Nederlandstalig document in een envelop met Nederlandstalige vermeldingen gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

De brief en de kopie van de Pro Justitia werden verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure die onder toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De VCT is terzake onbevoegd.

(Advies 42.025 van 12 maart 2010)

- **BV – CVBA BTO, Gerechtsdeurwaarders, Brugge:**
eentalig Nederlands document met dito vermeldingen op de envelop, gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Betalingsaanmaningen die opgesteld worden door een gerechtsdeurwaarder zijn gerechtelijke akten die onder toepassing vallen van de wet van 15 juni 1935 aangaande het gebruik van de talen in gerechtszaken en niet onder artikel 1, §1, 4°, van de SWT.

De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 42.038 van 18 juni 2010)

- **Gemeente Knokke-Heist – Politie:**
Franstalige uit Brussel ontvangt een voorstel tot onmiddellijke inning, vergezeld van een in het Nederlands gesteld overschrijvingsformulier en dito proces-verbaal.

De onmiddellijke inning is een handeling die tot oplossing van een geschil voert (Cassatie 17 april 1950 – verslag Saint-Rémy, Doc. Kamer, 331,1961-62, nr. 7), en dus een gerechtelijke handeling. Ze valt onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken (cf. adviezen 37.199 van 2 januari 2006 en 38.036 van 11 mei 2006).

Een proces-verbaal is eveneens een gerechtelijke procedurehandeling die onder toepassing van dezelfde wet valt. Bijgevolg acht de VCT zich onbevoegd.

(Advies 42.049 van 30 april 2010)

- **Gerechtsdeurwaarder uit Maasmechelen:**
het Nederlands gestelde betalingsaanmaning met dito vermeldingen op de omslag, gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Betalingsaanmaningen die opgesteld worden door een gerechtsdeurwaarder, zijn gerechtelijke akten die onder toepassing vallen van de wet van 15 juni 1935 aangaande het gebruik van de talen in gerechtszaken vallen, en niet onder artikel 1, §1, 4°, van de SWT.

De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 42.065 van 18 juni 2010)

– **Gerechtsdeurwaarder uit Brussel:**
Nederlandstalige aanmaning gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Betalingsaanmaningen die opgesteld worden door een gerechtsdeurwaarder, zijn gerechtelijke akten die onder toepassing vallen van de wet van 15 juni 1935 aangaande het gebruik van de talen in gerechtszaken vallen, en niet onder artikel 1, §1, 4°, van de SWT.

De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 42.067 van 3 september 2010)

– **Gemeente Komen-Waasten – Lokale politie:**
twee inspecteurs spraken tijdens een interventie geen Nederlands en stuurden achteraf een Franstalige brief (gecontroleerde observatie)

De politiezone 5318 bestrijkt maar één enkele gemeente en moet worden beschouwd als een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich wenden tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Als plaatselijke dienst van een taalgrensgemeente is de politiezone Komen-Waasten, wat de taalkennis betreft van het personeel dat omgang heeft met het publiek, onderworpen aan de bepalingen van artikel 15 van de SWT. Franstalige agenten mogen in die diensten geen betrekking bekleden zo zij niet hebben voldaan aan de voorwaarden inzake kennis van de tweede taal als beschreven in artikel 15, §2, 1^e tot 4^e lid.

De politieagenten waren tijdens de interventie niet op de hoogte van de taalaanhorigheid van de klager aangezien deze laatste op hun vragen in het Frans heeft geantwoord en niet de wens heeft uitgedrukt om de controle in het Nederlands te laten verlopen. Er kan bijgevolg geen overtreding van de SWT worden vastgesteld

Een "gecontroleerde observatie" is een gerechtelijke akte. Zij valt bijgevolg niet onder toepassing van de SWT, maar wel onder de toepassing van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De VCT is niet bevoegd.

(Advies 42.096 van 17 december 2010)

– **Gemeente Evere – Lokale politiezone 5344:**
sturen van een proces-verbaal en een antwoordformulier in het Frans aan een Nederlandstalige.

Een proces-verbaal valt niet onder toepassing van de SWT, maar wel onder die van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De VCT is niet bevoegd.

(Advies 42.165 van 18 december 2010)

– **Politiezone Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Oudergem:**
Franstalig proces-verbaal van verhoor terwijl betrokkene gevraagd heeft zijn verklaring in het Nederlands op te stellen.

Een proces-verbaal valt niet onder de toepassing van de SWT, maar wel onder die van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 42.175 van 17 december 2010)

C. TAALGEBRUIK BIJ HET LEGER

– Koninklijke Muziekkapellen van Defensie: **bijzondere werving van beroepsonderofficieren-muzikant.**

De SWT zijn toepasselijk op de gecentraliseerde en de gedecentraliseerde diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, §1, 1° van de SWT).

De klacht houdt verband met het taalgebruik in het leger, dat geregeld wordt door de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger.

Bijgevolg acht de VCT zich niet bevoegd.

(Advies 42.022 van 19 maart 2010)

HOOFDSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS

Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2010 hebben de verenigde afdelingen van de VCT vier adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten.

- Federale Politie (advies 42.010 van 12 februari 2010);
- Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (advies 42.093 van 25 juni 2010);
- Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (advies 42.097 van 9 juli 2010);
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 42.155 van 26 november 2010).

Over dezelfde periode bracht ze negen adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Controledienst voor de Ziekenfondsen en de Landsbonden van Ziekenfondsen (advies 42.076 van 25 juni 2010);
- Centrale diensten van de federale Politie (advies 42.087 van 18 juni 2010);
- Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (advies 42.093 van 26 juni 2010);
- Volksgezondheid (advies 42.095 van 25 juni 2010);
- Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (advies 42.097 van 9 juli 2010);
- POD Wetenschapsbeleid (42.151 van 18 november 2010);
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 42.155 van 26 november 2010);
- Koninklijk Meteorologisch Instituut van België (advies 42.173A van 17 december 2010);
- Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in het Brussels Gewest (advies 42.173B van 17 december 2010).

2. TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2010.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek.

1. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden
2. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
3. Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen

4. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
5. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
6. Fonds voor Arbeidsongevallen
7. Raad van State
8. Nationale Delcrederedienst
9. Grondwettelijk Hof
10. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
11. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
12. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
13. Fonds voor Beroepsziekten
14. -
15. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
16. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
17. Nationaal Geografisch Instituut
18. FOD Binnenlandse Zaken
19. FOD Personeel en Organisatie
20. FOD Financiën
21. FOD Tewerkstelling, Arbeid en Sociaal Overleg
22. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
23. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest
24. -
25. FOD Justitie
26. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
27. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
28. Nationale Loterij
29. -
30. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
31. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
32. Rijksdienst voor Pensioenen
33. Pensioendienst voor de Overheidssector
34. Centrale Dienst voor sociale en culturele Actie
35. Haven van Brussel
36. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
37. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
38. Nationale Instelling voor Radioactiviteit
39. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke Overheidsdiensten
40. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
41. FOD Kancelarij van de Eerste minister
42. Hoge Raad voor de Middenstand en KMO's
43. Federaal Planbureau
44. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
45. Nationale Arbeidsraad
46. Brusselse gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
47. Binnenlandse Zaken – Centrale diensten van de federale Politie en Algemene Inspectie van de federale Politie en de lokale Politie
48. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
49. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
50. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
51. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid
52. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
53. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
54. -
55. FOD Sociale Zekerheid
56. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
57. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
58. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
59. POD Wetenschapsbeleid
60. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
61. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

62. Algemeen Rijksarchief
63. Koninklijke Bibliotheek van België
64. Koninklijk Meteorologisch Instituut
65. Regie der Gebouwen
66. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
67. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
68. FOD Mobiliteit en Vervoer
69. Controledienst voor de Ziekenfondsen
70. Rijksdienst voor jaarlijkse Vakantie
71. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
72. Koninklijk Observatorium van België
73. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
74. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
75. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
76. FOD Budget en Beheerscontrole
77. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
78. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
79. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
80. Buitendiensten van het Bestuur Strafinrichtingen (gevangenis Voorst en Sint-Gillis)
81. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur
82. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
83. Ministerie van Landsverdediging
84. POD Duurzame Ontwikkeling
85. POD Maatschappelijke Integratie
86. Economische en sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
87. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
88. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
89. Agentschap voor Buitenlandse Handel
90. Nationaal Orkest van België
91. Veiligheid van de Staat
92. Douane en Accijnzen
93. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Alle diensten hebben gereageerd door het meedelen van de gevraagde tabel.

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2010

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtverstoringen vermelden die werden geconstateerd, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtverstoringen worden hieronder aangestipt.

Toestand in de FOD's

1. FOD Budget en Beheerscontrole

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 48% F – 52% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (5 F – 8 N, zegge een verhouding 38,46% F – 61,54% N), alsook op de 5^e trap (10 F – 4 N, zegge een verhouding 71,43% F – 28,57% N).

2. FOD Financiën

a) Directiebetrekkingen

Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (7 F – 10 N), alsook op de 2^e trap van de hiërarchie (110 F – 101 N).

b) Belastingen en Invordering: Douane en Accijnzen

Geen opmerkingen.

c) Belastingen en Invordering - Andere

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 48,80% F – 51,20% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (46 F – 59 N, zegge een verhouding 43,81% F – 56,19% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (14 F – 37 N, zegge een verhouding 27,45% F – 72,55% N).

d) Synthese Belastingen en Invordering

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 45,10% F – 54,90% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (64 F – 95 N, zegge een verhouding 40,25% F – 59,75% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (30 F – 76 N, zegge een verhouding 28,30% F – 71,70% N).

e) Stafdienst patrimoniumdocumentatie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 48,10% F – 51,90% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap van de hiërarchie (6 F – 13 N, zegge een verhouding 31,58% F – 68,42% N), alsook op de 5^e trap (3 F – 11 N, zegge een verhouding 21,43% F – 78,57% N).

f) Thesaurie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 49,10% F – 50,90% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (41 F – 51 N, zegge een verhouding 44,56% F – 55,44% N).

g) Stafdienst Personeel en Organisatie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 44,50% F – 55,50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (76 F – 85 N, zegge een verhouding 47,20% F – 52,80% N).

h) Stafdienst Secretariaat en Logistiek

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 44,90% F – 55,10% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap van de hiërarchie (44 F – 47 N, zegge een verhouding 48,35% F – 51,65% N), op 4^e trap van de hiërarchie (19 F – 17 N, zegge een verhouding 52,78% F – 47,22% N), alsook op de 5^e trap van de hiërarchie (99 F – 87 N, zegge een verhouding 53,22% F – 46,78% N).

i) Andere stafdiensten

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (279 F – 240 N, zegge een verhouding 53,76% F – 46,24% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap van de hiërarchie (20 F – 37 N, zegge een verhouding 35,09% F – 64,91% N), alsook een evenwichtsverstoring op de 5^e trap van de hiërarchie (26 F – 31 N, zegge een verhouding 45,61% F – 54,39% N).

3. FOD Mobiliteit en Vervoer

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 4 N) alsook op de 2^e trap (48 F – 43 N).

Op de lagere trappen (verhouding 41,97% F – 58,03% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (213 F – 260 N, zegge een verhouding 45,03% F – 54,97% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (144 F – 232 N, zegge een verhouding 38,30% F – 61,70% N) en op de 5^e trap (135 F – 158 N, zegge een verhouding 46,07% F – 53,93% N).

4. Federale Overheidsdienst Informatie- en Communicatietechnologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 9 N).

5. FOD Kanselarij van de Eerste Minister

Op de lagere trappen (verhouding 49% F – 51% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (12 F – 19 N, zegge een verhouding 38,71% F – 61,29% N), alsook op de 5^e trap (35 F – 15 N, zegge een verhouding 70% F – 30% N).

6. FOD Personeel en Organisatie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (34 F – 40 N).

Op de lagere trappen (verhouding 48,59% F – 51,41% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (39 F – 32 N, zegge een verhouding 54,93% F – 45,07% N).

7. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2F – 4 N), alsook op de 2^e trap (31 F – 38 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (257 F – 269 N, zegge een verhouding 48,86% F – 53,14% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (81 F – 114 N, zegge een verhouding 41,54% F – 58,46% N).

8. FOD Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (43 F – 34 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,39% F – 50,61% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (160 F – 142 N, zegge een verhouding 52,98% F – 47,02% N). Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (180 F – 174 N, zegge een verhouding 50,85% F – 49,15% N) en op de 5^e trap (68 F – 79 N, zegge een verhouding 46,26% F – 53,74% N).

9. FOD Justitie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (52 F – 46 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,71% F – 50,29% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (194 F – 220 N, zegge een verhouding 46,86% F – 53,14% N), alsook op de 5^e trap (218 F – 178 N, zegge een verhouding 55,05% F – 44,95% N).

10. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 45,98% F – 54,02% N), is er een verstoring op de 3^e trap (138 F – 149 N, zegge een verhouding 48,08% F – 51,92% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (82 F – 75 N, zegge een verhouding 52,22% F – 47,78% N), alsook een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (354 F – 384 N, zegge een verhouding 47,96% F – 52,04% N).

11. FOD Binnenlandse Zaken

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (verhouding 4 N – 3 F; 9 betrekkingen werden gecreëerd in het personeelsplan); de volgende aanstelling zal de verhouding in evenwicht moeten brengen zodat een verhouding 4 N – 4 F bereikt wordt. Er is een zeer belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap, met name 49 N – 43 F (voornamelijk wegens het contractuele bestand dat 7 N – 2 F bedraagt), die versterkt werd door de hogere functies (4 N – 0 F). Er dient herinnerd te worden aan het feit dat het toekennen van hogere functies dient te gebeuren met naleving van de percentages van de taakaders (vaste rechtspraak van de Raad van State en de VCT).

Voor de lagere trappen (verhouding 52,90% N – 47,10% F) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (632 N – 599 F, zegge 51,34% N – 48,66% F), ten nadele van het N kader. Ten slotte is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (499 N – 419 F, zegge 54,36% N – 45,64% F), ten nadele van het F kader.

12. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (51 F – 59 N).

Op de lagere trappen is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (186 F – 170 N, zegge een verhouding 52,24% F – 47,76% N), alsook op de 4^e trap (117 F – 130 N, zegge een verhouding 47,36% F – 52,64% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (112 F – 148 N, zegge een verhouding 43,07% F – 56,93% N).

13. FOD Economie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1er trap (1 F – 5 N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,83% F – 53,17% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (367 F – 397 N, zegge een verhouding 48,03% F – 51,97% N).

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid

1. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (5 F – 6 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 52,57% F – 47,43% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (49 F – 50 N, zegge een verhouding 49,49% F – 50,51% N), op de 4^e trap (63 F – 62 N, zegge een verhouding 50,40% F – 49,60% N), alsook op de 5^e trap (14 F – 18 N, zegge een verhouding 43,75% F – 56,25% N).

2. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden

Er is een lichte evenwichtsverstoring op de lagere trappen (verhouding 18% F – 82% N). Zoals ieder jaar stellen we vast dat het niet mogelijk is om Franstalig personeel aan te werven gezien de ligging van de dienst te Antwerpen.

3. Fonds voor Beroepsziekten

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47,42% N – 52,58% F) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (59 N – 52 F, zegge een verhouding 53,15% N – 46,85% F). Verder is er een aanzienlijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (20 N – 33 F, zegge een verhouding 37,73% N – 62,27% F).

4. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (2 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 53,92% F – 46,08% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (81 F – 81 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (14 F – 27 N, zegge een verhouding 34,15% F – 65,85% N).

5. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 43,28% F – 56,72% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (36 F – 36 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

6. Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid

Geen opmerkingen.

7. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Geen opmerkingen.

8. Fonds voor Arbeidsongevallen

a) Centrale diensten

Geen opmerkingen.

b) Dienst Zeevisserij Oostende

Geen opmerkingen.

c) Dienst Zeevisserij Antwerpen

Geen opmerkingen.

9. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (20 F – 20 N – 1 F twt. – 4 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,80% F – 54,20% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (89 F – 122 N, zegge een verhouding 42,18% F – 57,82% N), op 4^e trap (161 F – 233 N, zegge een verhouding 40,86% F – 59,14% N).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (145 F – 103 N, zegge een verhouding 58,47% F – 41,53% N).

10. Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (25 F – 31 N – 2 F twt. – 3 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,16% F – 53,84% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (165 F – 175 N, zegge een verhouding 48,53% F – 51,47% N).

11. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Geen opmerkingen.

12. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 1 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 48,74% F – 51,26% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (5 F – 11 N, zegge een verhouding 31,25% F – 68,75% N).

13. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% F – 52,50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 6 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

14. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (0 F – 3 N), alsook op de 2^e trap (11 F – 19 N – 3 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46% F – 54% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (78 F – 83 N, zegge een verhouding 48,45% F – 51,55% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (85 F – 79 N, zegge een verhouding 51,83% F – 48,17% N).

15. Rijksdienst voor Pensioenen

Geen opmerkingen.

Toestand in de andere federale centrale diensten

1. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

De verhoudingen van het kader voor de lagere trappen (45% F – 55% N), worden zo goed als nageleefd op alle trappen van de hiërarchie. De evenwichtsverstoringen zijn te verwaarlozen met maximum 1 betrekking verschil.

2. Controledienst voor de Ziekentfondsen

Deze dienst heeft geen taalkaders. Het lijkt erop dat een dossier klaar is, maar het werd nog niet ter ondertekening aan de minister voorgelegd.

NB: Aangezien er geen taalkaders zijn, heeft het geen zin opmerkingen te maken over het huidige bestand. Er dient echter wel opgemerkt dat er een belangrijke evenwichtsverstoring is op de 1e trap van de hiërarchie (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

3. Hoge Raad voor Zelfstandige en KMO

Geen opmerkingen.

4. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

Geen opmerkingen.

5. Nationale Arbeidsraad

Geen opmerkingen.

6. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg

Er is een evenwichtsverstoring op de 1e trap van de hiërarchie (2 F – 1 N). Voor de 2e trap alsook voor de trappen 3 tot 5 zijn er geen opmerkingen.

7. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën

Geen opmerkingen.

8. Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie

Geen opmerkingen.

9. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (4 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook op de 2^e trap (13 F – 14 N – 1 F twt. – 3 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 42% F – 58% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (101 F – 128 N, zegge een verhouding 44,10% F – 55,90% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (40 F – 39 N, zegge een verhouding 50,63% F – 49,37% N).

10. Pensioendienst voor de Overheidssector

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (10 F – 9 N – 2 F twt. – 3 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 45,56% F – 54,44% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (103 F – 112 N, zegge een verhouding 47,91% F – 52,09% N), op de 4^e trap (89 F – 99 N, zegge een verhouding 47,34% F – 52,66% N), alsook op de 5^e trap (45 F – 47 N, zegge een verhouding 48,91% F – 51,09% N).

11. Federaal Planbureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (16 F – 18 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (5 F – 2 N, zegge een verhouding 71,43% F – 28,57% N), alsook op de 5^e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

12. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 43,35% F – 56,65% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (4 F – 8 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N). Er is een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 5 N, zegge een verhouding 37,50% F – 62,50% N).

13. Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 46,75% F – 53,25% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (26 F – 37 N, zegge een verhouding 41,27% F – 58,73% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (13 F – 21 N, zegge een verhouding 38,23% F – 61,77% N), alsook op de 6^e trap (11 F – 1 N, zegge een verhouding 91,67% F – 8,33% N).

14. Ministerie van Landsverdediging

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2^e trap (6 F – 8 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (16 F – 15 N, zegge een verhouding 51,61% F – 48,39% N), alsook op de 4^e trap (31 F – 22 N, zegge een verhouding 58,49% F – 41,51% N).

15. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47,86% F – 52,14% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (14 F – 11 N, zegge een verhouding 56% F – 44% N) en op de 4^e trap (16 F – 26 N, zegge een verhouding 38,09% F – 61,91% N). Er is een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (14 F – 18 N, verhouding 43,75% F – 56,25% N).

16. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

Geen opmerkingen.

17. Nationaal Instituut voor Oorlogslachtoffers

Geen opmerkingen.

18. Nationaal Geografisch Instituut

Geen opmerkingen.

19. Nationale Delcrederedienst

Bij de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 6 N – 2 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap van de hiërarchie (26 F – 31 N, zegge een verhouding 45,61% F – 54,39% N), alsook op de 5^e trap (15 F – 15 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

20. POD Duurzame Ontwikkeling

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (0 F – 2 N).

21. Administratief Personeel van het Grondwettelijk Hof

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N) en op de 2^e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N) en op de 5^e trap (2 F – 4 N), zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

22. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook op de 2^e trap (4 F – 3 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (22 F – 22 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (26 F – 20 N, zegge een verhouding 56,52% F – 43,48% N).

23. Regie der Gebouwen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (9 F – 10 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 48,13% F – 51,87% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (53 F – 65 N, zegge een verhouding 44,91% F – 55,09% N).

24. Nationaal Orkest van België

Geen opmerkingen.

25. Administratief Personeel van de Raad van State

Op de lagere trappen (verhouding 50% N – 50% F) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (42 N – 31 F, zegge een verhouding 57,53% N – 42,47% F).

Verder is er een evenwichtsverstoring op de 7^e trap (25 N – 29 F, zegge een verhouding 46,30% N – 53,70% F).

26. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (18 F – 17 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (81 F – 85 N, zegge een verhouding 48,80% F – 51,20% N), alsook op de 4^e trap (44 F – 50 N, zegge een verhouding 46,81% F – 53,19% N).

27. Veiligheid van de Staat

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (83,33% F – 16,67% N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (56% F – 44% N).

28. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Op de lagere trappen (verhouding 49,30% F – 50,70% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (48 F – 45 N, zegge een verhouding 51,61% F – 48,39% N).

29. Instituut voor Volksgezondheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (8 F – 6 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (35 F – 29 N, zegge een verhouding 54,69% F – 45,31% N), op de 5^e trap (19 F – 9 N, zegge een verhouding 67,86% F – 32,14% N), alsook op de 6^e trap (36 F – 27 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N).

30. Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie

Centrale diensten (Ukkel)

Op de lagere trappen (verhouding 41,90% F – 58,10% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (17 F – 8 N, zegge een verhouding 68% F – 32% N), op 5^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N), alsook op de 6^e trap (5 F – 4 N, zegge een verhouding 55,55% F – 44,45% N).

Uitvoeringsdiensten (Tervuren en Machelen)

Op de lagere trappen (verhouding 34,98% F – 65,02% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N), alsook op de 6^e trap (2 F – 9 N, zegge een verhouding 18,18% F – 81,82% N).

31. Agentschap voor Buitenlandse Handel

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (12 F – 9 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N), alsook op de 4^e trap (12 F – 8 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

32. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers

Op de lagere trappen (verhouding 48,25% F – 51,75% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (53 F – 53 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), op de 4^e trap (21 F – 21 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 5^e trap (4 F – 4 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

33. Nationale Loterij

Op de lagere trappen (verhouding 47,77% F – 52,23% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (26 F – 46 N, zegge een verhouding 36,11% F – 63,89% N), alsook op de 4^e trap (107 F – 118 N, zegge een verhouding 47,55% F – 52,45% N).

34. POD Maatschappelijk Integratie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 8 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (48 F – 43 N, zegge een verhouding 52,75% F – 47,25% N).

35. Federale Politie

a) Centrale diensten van de Federale Politie:

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (4 N – 2 F).

De uitleg die de minister geeft is niet pertinent. Het koninklijk besluit aangaande de trappen heeft de taalkaders niet gewijzigd.

De nieuwe overgangstaalkaders werden nog niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Het personeelsplan dient vooraf aangepast te worden.

Voor de lagere trappen (52,94% N – 47,06% F) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (97 N – 82 F, zegge 54,2% N – 45,8% F), op de 4^e trap (399 N – 406 F, zegge 49,60% N – 50,40% F), op de 5^e trap (624 N – 643 F, zegge 49,30% N – 50,70% F) en op de 6^e trap (1.228 N – 1.333 F, zegge 48% N – 52% F).

b) Algemene Inspectie:

Voor de lagere trappen is de verhouding 52,40% N – 47,60% F.

Er is een evenwichtsverstoring op de 4^e trap, met 17 N – 11 F (of 60,70%N – 39,30%F), op de 5^e trap, met 8N – 9F (of 47,10%N – 52,90%F) en vooral op de 6^e trap, met 5N-2F (of 71,40%N – 28,60%F).

36. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een verstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 53,38% F – 46,62% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (13 F – 10 N, zegge een verhouding 56,52% F – 43,48% N), alsook op de 4^e trap (2 F – 3 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N).

37. Personeel van de Strafinrichtingen van Vorst en Sint-Gillis

De bestanden evolueren sinds 2008 naar een beter evenwicht op de lagere trappen. Ondanks talrijke Franstalige aanwervingen in Vorst en Sint-Gillis, eind 2007 (verhouding 218 F – 46 N), kon het evenwicht niet bereikt worden ingevolge de voorrang die de mutaties hebben op de aanwerving. De personeelsleden die aangeworven zijn in Brussel dienen namelijk, zodra ze benoemd zijn, hun mutatieaanvraag in om terug te kunnen keren naar hun provincie.

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in sommige wetenschappelijke instellingen

Opmerking vooraf

De taalkaders van de POD Wetenschapsbeleid en van de wetenschappelijke instellingen zijn niet meer geldig. Er dienen nieuwe, geactualiseerde taalkaders te worden ingediend, die rekening houden met de hervorming van de wetenschappelijke loopbanen.

1. POD Wetenschapsbeleid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (21 F – 17 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (28 F – 20 N, zegge een verhouding 58,33% F – 41,67% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (22 F – 7 N, zegge een verhouding 75,86% F – 24,14% N).

2. Algemeen Rijksarchief te Brussel-Hoofdstad

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (16 F – 12 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N).

3. Koninklijke Bibliotheek van België

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (47 F – 41 N, zegge een verhouding 53,41% F – 46,59% N).

4. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (115 F – 107 N, zegge een verhouding 51,80% F – 48,20% N), op de 4^e trap (41 F – 47 N, zegge een verhouding 46,59% F – 53,41% N), alsook op de 5^e trap (38 F – 35 N, zegge een verhouding 52,05% F – 47,95% N).

5. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (17 F – 45 N, zegge een verhouding 27,42% F – 72,58% N).

6. Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke verstoring op de 3^e trap (72 F – 39 N, zegge een verhouding 64,86% F – 35,14% N).

7. Koninklijk Meteorologisch Instituut van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N), alsook op de 2^e trap (4 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (57 F – 63 N, zegge een verhouding 47,50% F – 52,50% N), op de 4^e trap (23 F – 18 N, zegge een verhouding 56,10% F – 43,90% N), alsook op de 5^e trap (10 F – 7 N, zegge een verhouding 58,82% F – 41,18% N).

8. Koninklijke Sterrenwacht van België

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (66 F – 43 N, zegge een verhouding 60,55% F – 39,45% N).

9. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (69 F – 62 N, zegge een verhouding 52,67% F – 47,33% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (44 F – 21 N, zegge een verhouding 67,69% F – 32,31% N). Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (76 F – 65 N, zegge een verhouding 53,90% F – 46,10% N).

10. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (41 F – 33 N, zegge een verhouding 55,41% F – 44,59% N), op de 4^e trap (35 F – 42 N, zegge een verhouding 45,45% F – 54,55% N), alsook op de 5^e trap (61 F – 48 N, zegge een verhouding 55,96% F – 44,04% N).

11. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (16 F – 23 N, zegge een verhouding 41,03% F – 58,97% N), alsook op de 5^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij

Deze maatschappij beschikt niet meer over geldige taalkaders en dit sinds 28 februari 2009 (taalkaders van 23 januari 2003, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 februari 2003).

2. Actiris

Wat de lagere trappen (4 tot 13) betreft, (verhouding 71,90% F – 28,10% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (16 F – 4 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N), op de 5^e trap (144 F – 43 N, zegge een verhouding 77% F – 23% N), op de 6^e trap (13 F – 6 N, zegge een verhouding 68,42% F – 31,58% N), op de 7^e trap (198 F – 65 N, zegge een verhouding 75,28% F – 24,72% N), op de 8^e trap (6 F – 2 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N), op de 9^e trap (141 F – 43 N, zegge een verhouding 76,63% F – 23,37% N), op de 10^e trap (1 F – 1 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), op de 11^e trap (56 F – 20 N, zegge een verhouding 73,68% F – 26,32% N) en op de 12^e trap (3 F – 2 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

Tevens is er een zeer belangrijke evenwichtsverstoring op de 13^e trap (25 F – 1 N, zegge een verhouding 96,15% F – 3,85% N).

3. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beschikte niet over geldige taalkaders, waardoor geen controle mogelijk is. Er werden nieuwe taalkaders ingediend in juni 2010.

4. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest

De laatste taalkaders dateren van 19 december 2002 (Belgisch Staatsblad van 20 februari 2003). Sinds 20 februari 2009 zijn er dus geen geldige taalkaders meer. Het is dan ook nutteloos het huidige bestand te onderzoeken.

5. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie Brussel-Hoofdstad

Wat de directiebetrekkingen betreft, is er een verstoring op de 2^e trap (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 63% F – 37% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (11 F – 8 N, zegge een verhouding 57,89% F – 42,11% N), op de 5^e trap (6 F – 5 N, zegge een verhouding 54,54% F – 45,46% N), op de 7^e trap (6 F – 7 N, zegge een verhouding 46,15% F – 53,85% N), alsook op de 10^e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N).

6. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – "Net Brussel"

Wat de lagere trappen betreft (trappen 4 tot 11, zegge een verhouding 29,72% N – 70,28% F), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (7 N – 26 F, zegge een verhouding 21,21% N – 78,79% F); op de 5^e trap (6 N – 30 F, zegge een verhouding 16,66% N – 83,34% F), op de 6^e trap (1 N – 6 F, zegge een verhouding 14,28% N – 85,72% F), op de 7^e trap (22 N – 107 F, zegge een verhouding 17,05% N – 82,95% F), op de 8^e trap (1 N – 4 F, zegge een verhouding 20% N – 80% F), op de 9^e trap (2 N – 19 F, zegge een verhouding 9,52% N – 90,48% F), op de 10^e trap (29 N – 182 F, zegge een verhouding 13,74% N – 86,26% F), alsook op de 11^e trap (1 N – 4 F, zegge een verhouding 20% N – 80% F). Op de 12^e trap (verhouding 15,35% N – 84,65% F) is er een belangrijke evenwichtsverstoring (100 N – 1801 F, zegge een verhouding 5,26% N – 94,74% F).

7. Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Geen opmerkingen.

8. Haven van Brussel-Hoofdstad

Op de lagere trappen (verhouding 71,994% F – 28,006% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 3 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), op de 5^e trap (13 F – 7 N, zegge een verhouding 65% F – 35% N), op de 7^e trap (12 F – 3 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N), alsook op de 8^e trap (7 F – 4 N, zegge een verhouding 63,64% F – 36,36% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 9^e trap (9 F – 10 N, zegge een verhouding 47,37% F – 52,63% N).

9. Brussels Instituut voor Milieubeheer

Op de lagere trappen (verhouding 71,46% F – 28,54% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (18 F – 5 N, zegge een verhouding 78,26% F – 21,74% N), op de 5^e trap (168 F – 52,9 N, zegge een verhouding 76,05% F – 23,95% N), op de 6^e trap (6 F – 1,5 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N), op de 7^e trap (43,5 F – 15 N, zegge een verhouding 74,36% F – 25,64% N), op de 8^e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), op de 9^e trap (59,5 F – 20 N, zegge een verhouding 74,84% F – 25,16% N), op de 11^e trap (77 F – 20 N, zegge een verhouding 79,38% F – 20,62% N), alsook op de 13^e trap (166 F – 27,5 N, zegge een verhouding 85,79% F – 14,21% N).

10. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De taalkaders van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden vernietigd door het arrest van de Raad van State nr. 183.473 van 27 mei 2008. Er zijn dan ook geen geldige taalkaders in 2010. Het ministerie deelde echter de situatie van de huidige N/F bestanden mee en ter informatie werd een vergelijking gemaakt met de vroegere taalkaders.

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 F – 1 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (21 F – 11 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 71,87% F – 28,13% N) is er een evenwichtsverstoring op de 7^e trap (206 F – 71 N, zegge een verhouding 74,37% F – 25,63% N), alsook op de 11^e trap (105 F – 34 N), zegge een verhouding 75,54% F – 24,46% N).

11. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp

De taalkaders van de DBDMH werden vernietigd door een arrest van de Raad van State van 21 november 2008. Er zijn dan ook geen geldige taalkaders in 2010. De DBDMH deelde echter de huidige N/F bestanden mee en ter informatie werden de taalkaders vergeleken met de vroegere. Enkel de opmerkelijke evenwichtsverstoringen werden opgenomen.

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2^e trap (6 F – 4 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 70,60% F – 29,40% N) is er een evenwichtsverstoring op de 6^e trap (11 F – 11 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), op de 9^e trap (278F – 150 N, zegge een verhouding 64,95% F – 35,05% N), alsook op de 10^e trap (269 F – 78 N, zegge een verhouding 77,52% F – 22,48% N).

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2010 niet over taalkaders.

- De autonome overheidsbedrijven: De Post, Belgacom, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntshouwborg;
- Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding;
- Belgische Technische Coöperatie;
- Nationale Plantentuin;
- Bureau voor Normalisatie;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten.

Aan deze lijst dienen de diensten toegevoegd te worden waarvan de taalkaders niet meer geldig zijn, hetzij omdat de geldigheidsduur van 6 jaar verstreken is, hetzij omdat hun taalkaders door de Raad van State vernietigd werden.

Het betreft de volgende diensten.

- Het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (taalkaders vernietigd door de Raad van State bij arrest van 27 mei 2008);
- Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (taalkaders vernietigd door de Raad van State bij arrest van 21 november 2008);
- Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest (geldigheidsduur van 6 jaar verstreken);
- Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (geldigheidsduur van 6 jaar verstreken).

De situatie in de POD Wetenschapsbeleid is verbeterd in 2010; de POD diende namelijk een taalkaderdossier in waarover de VCT een advies uitbracht op 18 november 2010.

Voor de federale wetenschappelijke instellingen werden in 2010 twee dossiers ingediend waarover de VCT zich uitsprak op 17 december 2010, met name: het Algemeen Rijksarchief en het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België. Voor de andere wetenschappelijke instellingen zijn er nog steeds geen geldige taalkaders.

De Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij diende een dossier in waarover de VCT een advies uitbracht op 26 november 2010.

Daarnaast hebben de taalkaders van de Nationale Bank van België nog steeds niet tot een volwaardig advies van de VCT geleid.

Ook dient er vermeld dat de centrale diensten van de federale politie in 2010 niet meer over geldige taalkaders beschikken (aangezien de geldigheidsduur van 6 jaar sinds maart 2010 verstreken is).

Voorts bracht de VCT op 9 juli 2010 een advies uit aangaande het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie. Hetzelfde geldt voor de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (VCT-advies van 26 juni 2010).

Er werden nog steeds geen taalkaders ingediend voor het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding. Er kwam geen enkele reactie van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel met betrekking tot het onderzoek van de taalkaders. Evenmin reageerden het Studiescentrum voor Kernenergie te Mol, de Koninklijke Muntshouwborg, de Belgische Technische Coöperatie, Belgocontrol en het Paleis voor Schone Kunsten.

Voor het Bureau voor Normalisatie wordt een dossier voorbereid, maar dit werd niet ingediend in 2010.

Voor de Nationale Plantentuin zijn er nog steeds geen geldige taalkaders. De VCT zal druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2010. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIES

Wat de jaarlijkse controle 2010 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2010, net zoals in 2009 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is.

De rechtvaardigingen die door de onderscheiden administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke reeds enkele jaren, meer bepaald in 2008 en 2009, gebruikt werden.

Het gaat voornamelijk om de onderstaande:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste voorwaarden;
- lopende procedures (aanwervingen en bevorderingen);
- de onmogelijkheid om het maximale aantal personeelsleden dat toegestaan wordt door het personeelsplan op de ene of andere trap van de hiërarchie te overschrijden;
- de belofte om een herziening van de taalkaders in een globaal kader te laten onderzoeken (bij de FOD Financiën);
- de stopzetting van contractuele aanwervingen door de Inspectie van Financiën op de 4^e trap van de hiërarchie (bijvoorbeeld het administratief personeel van de Raad van State);
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap; de stopzetting van de aanwervingen op de 5^e trap om budgettaire redenen;
- de moeilijkheid om in Brussel Nederlandstalig personeel aan te werven (bijvoorbeeld bij het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid, het Brussels Instituut voor Milieubeleid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, ...);
- een gebrek aan Franstalige kandidaten die houder zijn van een tweetaligheidsbrevet (bijvoorbeeld bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke Overheidsdiensten, het Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten);
- evenwichtsverstoringen die te wijten zijn aan tijdelijke omstandigheden (bijvoorbeeld bij het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering);
- de aanwerving van deskundigen (van klasse A4 en A3) die belast zijn met een welbepaalde taak of welomschreven opdracht die in de tijd beperkt zijn tot een periode die veel korter is dan de 6 jaar geldigheidsduur van de taalkaders (bijvoorbeeld bij de FOD Binnenlandse Zaken);
- de logheid van de selectieprocedures bij Selor (bijvoorbeeld bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele Actie, ...);
- het aanvoeren van een historische oorzaak voor de evenwichtsverstoring (bijvoorbeeld door de Haven van Brussel-Hoofdstad, het Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie, ...);
- evenwichtsverstoringen die te wijten zijn aan de aanwerving van contractuele personeelsleden die over de juiste kwaliteiten beschikken (bijvoorbeeld bij het Brussels Instituut voor Milieubeleid, ...);

- de voorrang van de mutaties op de aanwervingen (bijvoorbeeld de gevangenen van Vorst en Sint-Gillis);
- dringende aanwervingen op basis van de resultaten van de vergelijkende selecties die georganiseerd werden door Selor zonder rekening te houden met de percentages van de taalkaders (bijvoorbeeld bij de Federale Overheidsdienst Informatie- en Communicatietechnologie);
- evenwichtsverstoringen bij het onderhoudspersoneel van de 5^e trap bij meerdere diensten (bijvoorbeeld bij de FOD Kanselarij van de Eerste Minister, de FOD Personeel & Organisatie, ...);
- reorganisatie van de taalkaders ten aanzien van de vroegere taalkaders (bijvoorbeeld bij het Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie,...).

Rechtspraak

1. NIET-NALEIVING VAN DE TAALKADERS

– **Federale politie – Directie van het administratief en technisch Secretariaat:** **benoeming van twee Nederlandstaligen.**

Bij ministerieel besluit van 24 december 2009, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 december 2009, werd bij de voornoemde directie van het departement Binnenlandse Zaken een nieuwe directeur-generaal benoemd die tot de Nederlandse taalrol behoort. Bij een ander ministerieel besluit van 14 december 2009, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 december 2009 en met inwerkingtreding op 1 januari 2010, benoemde de minister van Justitie voor een gelijkaardige betrekking bij het bedoelde Secretariaat eveneens een directeur-generaal van de Nederlandse taalrol.

Volgens de klager vloeit uit deze benoemingen een taalevenwichtsverstoring voort op de eerste trap, aangezien vier betrekkingen door Nederlandstalige personeelsleden bekleed worden (algemene directie van de gerechtelijke politie DGJ; algemene directie van de ondersteuning en het beheer DGS; algemene directie SAT Binnenlandse Zaken, algemene directie SAT Justitie), en slechts twee door Franstalige personeelsleden (commissaris-generaal; algemene directie van de bestuurlijke politie DGA).

Het ministeriële besluit van 14 december 2009, bekendgemaakt op 29 december 2009, benoemde, met ingang op 1 januari 2010, de officier die instaat voor de SAT Justitie. Hij nam binnen de federale politie de rang in van directeur-generaal.

Anderdeels bepaalde het ministeriële besluit van 24 december 2009, bekendgemaakt op 30 december 2009, wie, met ingang op 31 december 2009, belast werd met de directie van de SAT Binnenlandse Zaken. Dit, met rang van directeur-generaal.

Ingevolge die twee benoemingen van december 2009, bestaat de bezetting van de 1^e trap van de hiërarchie van de federale politie uit 2F / 4N, op een totaal van zes betrekkingen waarin door het personeelsplan is voorzien. Zulks, terwijl artikel 43, §3, lid 1, van de SWT, bepaalt dat de betrekkingen van de rang van directeur af en daarboven, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate worden toegewezen aan beide kaders.

De benoemende overheid diende derhalve, bij elke benoeming of bevordering, rekening te houden met die evenwichtige, door de taalkaders vastgestelde verdeling.

De klacht is gegrond aangezien er op het ogenblik van de klacht een gebrek aan evenwicht bestond op de 1^e trap van de hiërarchie.

(Advies 42.068 van 9 juli 2010)

2. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

- **Koninklijk meteorologisch Instituut:**
op de website stond bij een jobaanbieding vermeld dat Nederlandstalige kandidaten zouden worden bevoordeeld.

Bij het KMI zijn er geen geldige taalkaders. Bijgevolg zijn alle benoemingen of bevorderingen van statutaire of contractuele personeelsleden, of alle benoemingen in managerfuncties nietig.

In haar advies 39.263 van 24 januari 2008 oordeelde de VCT dat bij de selectieprocedure van personeelsleden de volgende principes dienden nageleefd te worden:

- de benoemingen gebeuren per taalkader;
- het deficitaire kader dient eerst hersteld te worden; dit tekort dient op het moment van de benoeming geraamd te worden en niet wanneer de kandidaten worden opgeroepen (of tijdens de selectieproef);
- de vrije keuze om een N of F te benoemen is er enkel wanneer de taalkaders strikt nageleefd worden; bij een verhouding 50% F – 50% N, bijvoorbeeld, dienen de personeelsleden van beide taalrollen dezelfde mogelijkheid te hebben om tot deze betrekking toe te treden;
- een betrekking kan niet aan een taalrol toegekend worden tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming (arrest van de Raad van State nr. 14.670 van 16 april 1971); deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee (zelfde arrest).

Los van het feit dat er geen geldige taalkaders zijn, volgt uit het bovenstaande dat, zelfs al bestaat er bij het contractuele personeel van het KMI een taalevenwichtverstoring in het voordeel van de Franstaligen, dan nog mocht in de jobaanbieding op de site van het KMI niet vermeld worden dat Nederlandstalige kandidaten bevoordeeld zouden worden.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.163 van 21 mei 2010)

- **FOD Financiën – Stafdienst Secretariaat en Logistiek:**
ontstentenis van taalkaders in deze onlangs opgerichte centrale dienst.

De centrale diensten van de FOD Financiën beschikken over globale taalkaders voor de 2^e trap van de hiërarchie, uitgedrukt in percentages, die geldig zijn voor alle diensten van het departement (40% N – 40% F – 10% Ftwt. – 10% Ntwt.). Ze werden vastgesteld bij koninklijk besluit van 19 december 2005. Deze kaders zullen eerlang opnieuw moeten worden geëvalueerd, aangezien hun geldigheidsduur van zes jaar verstrijkt op 30 november 2010. Aangezien de taalkaders in percentages globaal werden vastgesteld voor de hele FOD Financiën en ze alsnog geldig zijn, acht de VCT acht de klacht ongegrond.

(Advies 42.001 van 18 juni 2010)

- **Nationale Plantentuin van België:**
ontstentenis van taalkaders.

Iedere benoeming van Nederlandstalige of Franstalige personeelsleden dient te gebeuren binnen de perken van taalkaders, waarover de Nationale Plantentuin van België nog steeds niet beschikt. Bovendien kan een betrekking niet aan één enkele taalrol voorbehouden worden tijdens de voorbereidende handelingen die een benoeming voorafgaan (arrest van de Raad van State nr. 14.670 van 16 april 1971).

Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee. De klacht tegen de Nationale Plantentuin wegens het adverteren van selecties voor Nederlandstalige personeelsleden is dan ook gegrond.

(Advies 42.169 van 17 december 2010)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Nationale Bank van België:**
het mededelingenbord voor de bedienden van de centrale zetel bevatte eentalig Nederlandse informatie.

De Nationale Bank van België is een centrale dienst die, overeenkomstig artikel 39, §3, van de SWT, de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans stelt.

De SWT worden in principe altijd nageleefd en de bank heeft geen weet van de gewraakte feiten.

Bij gebrek aan concrete gegevens kan de VCT zich dan ook niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 42.042 van 17 december 2010)

C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en ISW-Limits:**
tweetalige e-mail naar gemeente Overijse.

Luidens artikel 39, §2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten als de voornoemde FOD, in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied als de gemeente Overijse, de taal van het gebied.

Artikel 50 van de SWT bepaalt bovendien dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen (*ISW-Limits* werkte in opdracht van de FOD) de diensten niet ontslaat van de toepassing van de gecoördineerde wetten.

De e-mail diende dan ook uitsluitend in het Nederlands aan de gemeente Overijse te worden gestuurd. De klacht is gegrond.

De VCT stelt ook vast dat de betrokken FOD toegeeft dat de taalwetgeving werd overtreden en dat het nodige werd gedaan om de overtreding recht te zetten: een eentalige e-mail met directe toegang tot de vragenlijst in de taal van het taalgebied werd gestuurd aan de gemeente Overijse en aan alle andere gemeenten die dezelfde foutieve e-mail hadden gekregen. Aan de burgemeester van Overijse werd ook een brief met excuses gestuurd.

(Advies 42.081 van 9 juli 2010)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **FOD Financiën – Belastingen Auto's Brussel:**
eentalig Nederlandse vermelding "Belastingen Auto's Brussel" op rekeninguittreksels van BNP Paribas Fortis, bestemd voor Franstalige particulieren.

De informatie vermeld op de rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier.

De Dienst Belastingen Auto's is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en die, conform artikel 41, §1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen moet gebruiken waarvan betrokkene gebruik heeft gemaakt bij de inschrijving van zijn voertuig bij de Dienst Inschrijving Voertuigen.

De rekening van de dienst Belastingen Auto's werd bij de financiële post in beide talen geopend.

De klacht is ongegrond ten aanzien van de FOD Financiën.

Wat de rekeninguittreksels van de bank BNP Paribas Fortis betreft, waarop de gegevens van de FOD Financiën in het Nederlands gesteld waren, gaat het om een betrekking tussen de klagers en de bank.

Aangezien voornoemde bank een private maatschappij is waarop de SWT niet van toepassing zijn, is de VCT in deze onbevoegd.

(Advies 40.232-41.041 van 18 november 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
afleveren van in het Nederlands gestelde reserveringsbiljetten terwijl de reservering in het Frans werd uitgevoerd bij een reisagentschap in Waver.

De klacht is niet gestaafd met doorslaggevende elementen.

Aangezien de VCT niet over concrete gegevens beschikt waardoor zij een eventuele overtreding van de SWT kan vaststellen, kan zij zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 41.164 van 22 januari 2010)

- **De Post:**
Engelstalig elektronisch bericht.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Een elektronisch bericht door De Post gestuurd aan een gebruiker van *e-Masspost* is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

In navolging van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Het bericht diende in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.205 van 22 januari 2010)

- **De Post:**
niet volledig in het Nederlandse gestelde brief gestuurd aan een Nederlandstalige inwoner van Anderlecht.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Een brief op naam verstuurd door De Post is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT en dient in navolging van artikel 41, §1, van de SWT, in de taal van de particulier gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.008 van 26 februari 2010)

- **Belgisch Staatsblad:**
Franstalige advocaat ontvangt eentalig Nederlandse factuur betreffende een bekendmaking in het Staatsblad.

De betreffende factuur is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De factuur had derhalve in het Frans aan de klager gestuurd moeten worden.

Bijgevolg is de klacht gegrond, maar achterhaald in zoverre een in het Frans gestelde factuur werd verstuurd op 9 december 2009.

(Advies 42.017 van 2 april 2010)

- **Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:**
document waarop de eentalig Nederlandse vermelding "Brussel" voorkomt, gestuurd aan een Franstalige inwoner van de stad.

De RSZ is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het sturen van het bewuste document is een betrekking met een particulier. Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, had het volledig in het Frans gesteld moeten zijn en de vermelding *Bruxelles* moeten bevatten. De klacht is gegrond.

(Advies 42.019 van 30 april 2010)

- **Administratie Directe Belastingen – Directie Belastingen Auto's – Dienst Inschrijving Voertuigen:**
een inwoner van Fléron ontvangt sinds 1997 eentalig Nederlandse betalingsberichten, terwijl zij Franstalig is en als dusdanig bij de DIV geregistreerd staat.

De Administratie Directe Belastingen – Directie Belastingen Auto's is een dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, is deze dienst ertoe gehouden om, in zijn betrekkingen met een particulier, die van de drie talen te gebruiken, zijnde het Nederlands, het Frans of het Duits, waarvan deze zich voor de inschrijving van zijn voertuig bij de DIV heeft bediend.

Aangezien de betrokkene haar inschrijvingsaanvraag duidelijk in het Frans invulde, dient zij eveneens in het Frans gestelde betalingsberichten te ontvangen.

De klacht is derhalve gegrond.

Er dient echter opgemerkt dat de klaagster in het Nederlands gestelde betalingsberichten ontvangt sinds 1997 en dat zij pas in september 2009 gevraagd heeft deze fout recht te zetten.

(Advies 42.034 van 25 juni 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
eentalig Franse benaming en adresgegevens op rekeninguittreksel.

Een terugbetaling door de NMBS aan een particulier moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De Bank van De Post, moet in deze worden beschouwd als een private medewerker van de NMBS waarvoor ze de verrichting heeft uitgevoerd.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de gecoördineerde wetten.

De benaming en het adres van een centrale dienst moeten op elk rekeninguittreksel voorkomen in de taal waarin ook de andere vermeldingen zijn gesteld, d.i. in de taal waarin de rekening werd geopend. De openbare diensten moeten erover waken dat de bankinstellingen de gegevens die op de rekeninguittreksels voorkomen, in de taal van de particulier stellen. De klacht is gegrond.

(Advies 42.078 van 18 november 2010)

- **Rijksdienst voor Pensioenen:**
rekeninguittreksel met Franstalig adres en benaming van de RVP, gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

De informatie die vermeld staat op de rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De Bank BNP Paribas Fortis, een privaatrechtelijke rechtspersoon die het pensioen heeft uitbetaald, moet worden beschouwd als een private medewerkster van de RVP waarvoor ze de verrichting heeft uitgevoerd.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de gecoördineerde wetten. De klacht is gegrond.

(Advies 42.086 van 3 september 2010)

- **Dienst Vreemdelingenzaken:**
visumaanvraag van een Franstalige geweigerd in het Nederlands.

Bij gebrek aan aanvullende inlichtingen vanwege de klager, kan de VCT geen gevolg geven aan de klacht.

(Advies 42.101 van 26 november 2010)

- **Rijksdienst voor Pensioenen:**
Nederlandstalige inwoner van Brussel ontving Franstalige documenten.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met deze laatste in de zin van de SWT.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken centrale diensten als de RVP, voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Aangezien het adres op de brief in het Nederlands was gesteld, kende de betrokken dienst de taalaanhorigheid van de belanghebbende.

Het document en de bijlage dienden volledig in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 42.168 van 17 december 2010)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Nationaal Orkest van België: **eentalig Engelse bekendmakingen in de vorm van aanplakking.**

Het betreft een centrale dienst in de zin van de SWT die de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, in het Nederlands en het Frans stelt (artikel 40, §2, van de SWT).

Naast de officiële bekendmaking in het Belgisch Staatsblad kan het Nationaal Orkest van België, wat de vacatures betreft, bijkomend andere publicatievormen aanwenden, zoals advertenties op de website, in tijdschriften, of via affiches.

Wat het Nationaal Orkest van België betreft, gaat de VCT akkoord met het gebruik van vreemde talen in de volgende gevallen.

1. Advertenties die bestemd zijn voor het buitenland

Deze advertenties kunnen exclusief gesteld worden in de taal van het land waarvoor ze bestemd zijn, met name in de taal van het buitenlandse tijdschrift waarin ze zullen verschijnen.

In de publicaties die voor het buitenland bestemd zijn, is het Nationaal Orkest van België ertoe gehouden om zijn benaming en adres in het Nederlands en het Frans te stellen, zodat het tweetalige karakter van de instelling duidelijk wordt. Het verschijnen van die adresgegevens in de taal van het thuisland van de publicatie is eveneens toegestaan.

2. Advertenties op zijn website of in de vorm van affiches

Aangezien het Nationaal Orkest van België eveneens buitenlandse muzikanten aanwerft, mogen bepaalde advertenties, naast de Nederlandse en Franse tekst, eveneens teksten in het Engels en het Duits of, desgevallend, in een andere vreemde taal bevatten. De voorrang dient echter steeds verleend te worden aan het Nederlands en het Frans, welke talen op voet van strikte gelijkheid opgenomen dienen te worden.

Een affiche die enkel in het Engels is gesteld, is strijdig met de bepalingen van de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 41.098 van 26 februari 2010)

– Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België: **op de internetsite kwam, voor de reservering van tickets voor het Magrittemuseum in de Franse module, enkel de term "België" voor.**

De KMSKB zijn een centrale dienst in de zin van de SWT.

De internetsite ervan is een bericht en mededeling aan het publiek die, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld dient te worden.

In de in het Frans gestelde module dient het woord *Belgique* voor te komen, in plaats van "België". De klacht is gegrond.

(Advies 41.142 van 30 april 2010)

– Federale politie: **de website van de federale politie – policeonweb.be/eloket/selectComplaint/TypeAndAuthentication.action – met betrekking tot de aangifte van het bezit van alarmsystemen, vermeldt, op de afgedrukte documenten, de steden en gemeenten van het Franse taalgebied enkel in het Nederlands (bijvoorbeeld: Bergen voor *Mons* en Tubeke voor *Tubize*).**

Volgens de informatie die meegedeeld werd door de federale politie en de minister van Binnenlandse Zaken, staat de FOD Fedict in voor het beheer van deze website.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de centrale diensten zoals de federale politie en de FOD Fedict de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is dus gegrond in hoofde van Fedict, de beheerder van de site, wat het probleem met betrekking tot het gebruik van de talen op www.policeonweb.be betreft.

(Advies 41.177 van 26 februari 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
op de Engelstalige pagina's van de website worden de naam van de NMBS en de adressen en namen van de stations, meestal uitsluitend in het Frans vermeld.

Mededelingen die via het internet worden verspreid, zijn berichten en mededelingen aan het publiek. Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Doch, wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen.

Bij een bericht in een vreemde taal, moeten de benaming en het adres van de dienst in de door de SWT voorgeschreven talen gesteld zijn. Dit, om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden.

Op de Engelstalige internetpagina's van de website van de NMBS worden de naam van de NMBS, haar adressen in Brussel, en de namen van de Brusselse stations, systematisch uitsluitend in het Frans vermeld. De klacht is gegrond.

(Advies 42.079 van 18 november 2010)

- **FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg:**
sturen van een tweetalige folder aan een school in Overijse.

De folder die door de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg werd gestuurd aan de school in Overijse, welke in het homogene Nederlandse taalgebied is gevestigd, was inderdaad tweetalig. Aangezien de FOD – een centrale dienst in de zin van de SWT – zich uitsluitend in de taal van het betrokken taalgebied (in casu het Nederlandse) tot de instellingen en diensten van dat gebied richt, diende de folder uitsluitend in het Nederlands aan de school te Overijse te worden gestuurd. De klacht is gegrond.

De VCT neemt er akte van dat de FOD in de toekomst zal weigeren nog tweetalige folders te verspreiden van de met de FOD samenwerkende organismen.

(Advies 42.090 van 24 september 2010)

- **bpost – website:**
de Franstalige versie bevat gegevens in het Nederlands.

De website van bpost is tweetalig: hij bestaat uit een Nederlandstalige en een Franstalige versie.

Deze laatste moet integraal in het Frans gesteld worden, zij het met uitzondering van de Nederlandstalige benamingen (plaatsnamen, plaatsen) waarvoor er geen officiële vertaling bestaat.

M.b.t. de vermeldingen die het voorwerp uitmaken van de klacht, geldt het volgende:

- de betwiste Nederlandstalige benamingen (plaatsnamen) beschikken alle over een officiële vertaling (namelijk *Fourons*, *Fouron-Saint-Martin*, *Fouron-Saint-Pierre* en *Fouron-le-Comte* – cf. koninklijk besluit van 24 juni 1988 en artikel 8 van de SWT); bijgevolg moeten ze in het Frans worden vermeld in de Franstalige versie van de website;
- de naam van de "Sint-Martensstraat" moet in het Frans worden vermeld; hetzelfde geldt voor "Postpunt Dienstcentrum";
- de gemeente *Kelmis*, ten slotte, behoort tot het Duitse taalgebied. Ook haar benaming kent een officiële Franstalige versie, namelijk *La Calamine* (cf. koninklijk besluit van 24 juni 1988 en artikel 5 van de SWT). Het is deze Franstalige benaming die moet gebruikt worden op de Franstalige website van bpost. De klacht is gegrond.

(Advies 42.102 van 18 november 2010)

– **De Post:**
een Nederlandstalige inwoner van Anderlecht ontving een eentalig Franse folder.

De bewuste folder is een bericht of mededeling aan het publiek.

Artikel 40 van de SWT bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen zijn aan de taalregeling die terzake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen deze berichten of mededelingen, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en het Frans onder het publiek verspreid te worden. De klacht is gegrond.

(Advies 42.134 van 17 december 2010)

F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN VERGUNNINGEN

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
de klager ontving automatisch een Franstalig ticket in antwoord op zijn bestelling via de Engelstalige *ticket on line* – dienst.

Reisbiljetten zijn getuigschriften in de zin van de SWT.

De centrale diensten, zoals de NMBS, stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt (artikel 42 van de SWT).

De Engelstalige site is echter bedoeld voor de buitenlandse gebruikers waarvoor andere regels gelden. Wanneer een Nederlandstalige particulier zich tot de overheid richt in een andere taal dan de door de SWT voorgeschreven talen, kan hij geen beroep doen op de toepassing van de SWT. De taalwetgeving in bestuurszaken biedt hier geen bescherming.

De klacht is ongegrond.

Doch wanneer een buitenlandse gebruiker een ticket bestelt langs de Engelstalige *ticket on line* – dienst, dan moeten de algemene, niet-gepersonaliseerde vermeldingen op het toegestuurde ticket in de eerste plaats in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn. Het Nederlands en het Frans moeten, ten aanzien van de buitenlandse gebruikers, op voet van gelijkheid geplaatst worden.

Voor een beter begrip van de informatie en regels die vermeld staan op het ticket mag er een vertaling naar het Engels toegevoegd worden

Bij een bericht in een vreemde taal, moeten de benaming en het adres van de dienst evenwel in de door de SWT opgelegde talen gesteld zijn. Dit, om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden (cf. advies 30.187 van 22 oktober 1998).

(Advies 42.080 van 18 november 2010)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:**
verplicht gebruik, gedurende de hele werffase, van de taal van de degene die de opeenvolgende werken toegewezen kreeg (de aannemer); dit, in het kader van oproepen tot openbare aanbestedingen inzake dienstverlening in het Brussels Gewest.

De aannemer van dienst wordt door de aanbestedende overheid aangesteld bij de betekening van de opdracht (leidend ambtenaar).

De verplichting de taal van de aannemer van de werken te gebruiken wordt in een contractuele clausule vastgelegd omwille van de aard van de opdracht van projectontwikkelaar, die een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vertegenwoordigt.

Conform artikel 50 van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

Volgens de vaste adviespraktijk van de VCT houdt artikel 50 van de SWT in dat de overheden van hun medewerkers moeten eisen de door de SWT voorgeschreven talen te hanteren.

Stedenbouwkundigen moeten in het geval zij op zelfstandige wijze handelen in opdracht van een aan de SWT onderworpen persoon, de voorschriften van de SWT naleven.

Dit betekent ook dat de private medewerker zich voor de uitvoering van de opdracht dusdanig moet organiseren dat het publiek en de overheid zonder enige moeite gebruik kunnen maken van de door de SWT voorgeschreven talen.

Overeenkomstig artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar Hoofdstuk V, Afdeling 1, van de SWT, met uitzondering van de bepalingen met betrekking tot het gebruik van het Duits, gebruiken de centrale diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans als bestuurstalen.

Conform artikel 17, §1, van de SWT, waarnaar verwezen wordt door artikel 39, §1, van dezelfde wetten, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens de criteria die hij bepaalt.

Bijgevolg is de persoon die belast is met de leiding en controle van de uitvoering van de opdracht en die aangesteld wordt door de BGHM, als private medewerker van deze laatste, onderworpen aan de SWT, en dient hij derhalve het Nederlands te begrijpen of zich te laten omringen door een medewerker die de dossiers begrijpt.

De klacht is ongegrond.

(Advies [><1F] 41.035 van 5 februari 2010)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Diensten van de Vlaamse Regering:

1. **Mestbank Vlaamse Landmaatschappij:**
Nederlandstalige herinneringsbrief in een Nederlandstalige envelop gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren;
2. **Agentschap voor Landbouw en Visserij / Markt- en Inkomensbeheer:**
Nederlandstalige documenten in enveloppen met dito vermeldingen gestuurd aan een Franstalige uit Voeren;
3. **Vlaamse Landmaatschappij – Mestbank:**
Nederlandstalig bericht gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.
4. **Agentschap Vlaamse Belastingdienst:**
Nederlandstalig document in envelop met dito vermeldingen gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.
5. **Agentschap Vlaamse Belastingdienst:**
Nederlandstalige documenten gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren en aan een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem.

Omtrent de klacht werd in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de

Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager verstuurd brieven was de taalaanhorigheid van de klager de Mestbank met zekerheid bekend

Dat betekent dat het document hem in het Frans, en in een Franstalige omslag, toegestuurd had moeten worden. De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

1. (Advies 41.216 van 5 februari 2010)
2. (Adviezen 42.026 van 2 april en 42.064 van 21 mei 2010)
3. (Adviezen 42.032 van 30 april, 42.143 van 7 oktober en 42.164 van 18 november 2010)
4. (Advies 42.082-42.083 van 18 juni 2010)
5. (Adviezen 42.123-42.160 van 18 november, 42.177 van 17 december en 42.178 van 17 december 2010)

– **Vrije Universiteit Brussel:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode, van een eentalig Nederlandse uitnodiging voor een borstonderzoek, uitgaande van de Vlaamse Gemeenschap.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 23 december 2004 en 19 juni 2008 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State. Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, Contentieux administratif, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, Overzicht van het Belgisch administratief recht, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de

Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Aangezien betrokkene Franstalig was en haar taalaanhorigheid de betreffende diensten van de Vlaamse Gemeenschap bekend was, had het document haar in het Frans toegestuurd moeten worden. De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomenende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 42.037 van 18 november 2010)

– **Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt:**
Nederlandstalige documenten voor een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode.

De VREG is een dienst van de Vlaamse regering die beheerst wordt door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Overeenkomstig artikel 36 van voornoemde wet gebruiken dergelijke diensten het Nederlands als bestuurstaal, behalve in de gemeenten met een speciale taalregeling waar ze onderworpen zijn aan het taalstelsel dat door de SWT aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten wordt opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, voor de betrekkingen met particulieren en voor het stellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen (artikel 36, §2, van deze wet).

Klaagster vulde echter het formulier in het Nederlands in en ontving de informatie bijgevolg in het Nederlands. De klacht is ongegrond.

(Advies [<>1F] 42.044 van 9 juli 2010)

– **Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Voeren, van een in het Nederlands gesteld document in verband met de zorgverzekering.

In de schoot van de VCT werd betreffende deze klacht geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 23 december 2004 en 19 juni 2008, verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, Contentieux administratif, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, Overzicht van het Belgisch administratief recht, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de vroegere brieven die de klager werden gestuurd, was diens taalaanhorigheid de Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten genoegzaam bekend. Het document had hem in het Frans moeten worden toegestuurd, in een envelop met Franstalige vermeldingen. De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die

dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 42.047 van 17 december 2010)

- **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Bestuur Financiën en Begroting:**
sturen, aan een Nederlandstalige, van een Franstalig document waarop vermeld staat dat een Nederlandstalig document verkrijgbaar is op schriftelijk verzoek.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, §1, van de SWT, dient het voornoemde bestuur voor zijn betrekkingen met particulieren gebruik te maken van het Nederlands of het Frans naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Voor de particuliere inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geldt de regel dat de dienst, indien hij de taalaanhorigheid van de particulier kent, diezelfde taal dient te gebruiken. Indien dit niet het geval is, dan richt hij zich in beide talen tot de particulier (cf. adviezen 23.160 van 18 mei 1995, 35.289 van 29 april 2004, 35.115 van 20 oktober 2005, 37.110 van 22 maart 2007 en 40.233 van 19 juni 2009). De vermelding onderaan op het Franstalige aanslagbiljet "Een Nederlandstalig document is verkrijgbaar na schriftelijk verzoek" is dan ook strijdig met de SWT.

Aangezien de klaagster in het Frans gestelde documenten heeft ontvangen is de klacht gegrond.

(Advies 42.135 van 17 december 2010)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Gemeente Anderlecht / Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
het dossier betreffende de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning werd de burgers enkel in het Frans ter consultatie voorgelegd.

Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst, wat de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreft, naar artikel V, afdeling 1, van de SWT.

Conform artikel 39, §1, dat verwijst naar artikel 17, §1, B, 3e, van de SWT, behandelen de centrale diensten de dossiers, in binnendienst, in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in de taal van de ambtenaren aan wie de dossiers zijn toevertrouwd.

Uit het antwoord van de minister van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest die destijds met Mobiliteit en Openbare Werken was belast, blijkt dat zowel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning als de behandeling van het desbetreffende dossier, conform de voornoemde bepalingen van de SWT, in het Frans werden behandeld.

Wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, is de klacht ongegrond. Het Bestuur Ruimtelijke Ordening en Huisvesting belastte vervolgens het Anderlechtse gemeentebestuur met het ter kennis brengen van het dossier aan het publiek.

De gemeente Anderlecht, een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, stelt de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans, conform artikel 18, lid 1, van de SWT. In haar betrekkingen met een particulier, gebruikt zij tevens de taal van de belanghebbende, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer dossiers in de gemeentebesturen ter kennis worden gebracht van het publiek, moeten voornoemde gemeentebesturen ervoor zorgen dat de particulieren die in die gemeenten wonen alle inlichtingen of toelichtingen kunnen verkrijgen in hun taal.

Ten aanzien van de gemeente Anderlecht is de klacht gegrond.

(Advies 40.164 van 7 oktober 2010)

- **Gemeenschapscentra De Platoo, De Zeyp en Essegem:**
de folder aangaande het Plazey-evenement dat in 2009 door de drie gemeenschapscentra georganiseerd werd, bevat een Franse en een Engelse tekst.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van de gemeenten zonder bijzondere taalregeling van het Nederlandse taalgebied.

De plaatselijke diensten van een gemeente zonder bijzondere taalregeling van het Nederlandse taalgebied stellen hun berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands (artikel 11, §1, van de SWT).

Rekening houdend met de doelstellingen van de gemeenschapscentra, met name de culturele productie, verspreiding en uitstraling, is het aanvaardbaar dat de gemeenschapscentra, wanneer zij dat wensen, zich in het kader van bepaalde activiteiten eveneens in een andere taal dan het Nederlands tot het publiek richten.

Het gebruik van andere talen dan het Nederlands is toegestaan voor zover het om vertalingen van Nederlandse teksten gaat, en de teksten die in andere talen gesteld zijn, moeten voorafgegaan worden door de vermelding "Vertaling".

In het geval van de Plazey-folder, zijn de teksten in het Frans en in het Engels wel degelijk vertalingen van een Nederlandse tekst waarin het evenement wordt voorgesteld, maar worden ze niet voorafgegaan door de vermelding "Vertaling".

Wat dit laatste aspect betreft, is de klacht gegrond.

(Advies [<>1F] 41.112 van 12 februari 2010)

- **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
brochures enkel in het Nederlands verspreid op bussen die het Brussels gewest aandoen.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering valt De Lijn onder de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied (cf. adviezen 30.139 van 18 maart 1999, 38.149 van 23 januari 2009, 38.191 van 24 oktober 2008, 38.243 van 30 januari 2009 en 40.078 van 12 december 2008).

1. Buslijnen van De Lijn die enkel gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aandoen.

Aangezien de voornoemde wet van 9 augustus 1980 niet in taalvoorschriften voorziet met betrekking tot interventies van gewestelijke diensten, in casu de Vlaamse regering, buiten het Vlaamse Gewest, dient artikel 35, §1, a, van de SWT toegepast te worden, en vallen die diensten onder hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

2. Buslijnen van De Lijn die twee taalgebieden doorkruisen: het homogeen Nederlandse taalgebied en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De plaatselijke diensten die in het Nederlandse taalgebied gevestigd zijn, stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands (cf. artikel 11, §1, van de SWT).

De plaatselijke diensten die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd zijn, stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands en het Frans (artikel 18 van de SWT).

Volgens de directeur generaal van De Lijn zijn de brochures op de bussen van De Lijn die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aandoen, zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld.

Bij gebrek aan concrete gegevens over het tijdstip en de buslijn waarop de overtreding van de taalwetgeving plaatsgevonden zou hebben, acht de VCT de klacht ongegrond.

(Advies 41.124 van 30 april 2010)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
aan de bushalte "Vandenhoven" van lijn 64 wordt de bestemming enkel in het Nederlands vermeld, namelijk "Naamsepoort".

De autobuslijn 64 van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat inzonderheid verwijst naar artikel 35, b, en artikel 18 van de SWT, stelt een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Deze verplichte tweetaligheid is van toepassing op de vermeldingen van de bestemmingen die staan aangegeven aan de bus- en tramhaltes van het MIVB-net. De klacht is gegrond.

(Advies 42.005 van 26 februari 2010)

- **De Lijn:**
eentalig Nederlandse folders aan boord van een bus van lijn 117 die gedeeltelijk door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest loopt.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Lijn 117 doet gemeenten van het eentalig Nederlandse taalgebied aan, alsook gemeenten van het tweetalig Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Dilbeek, Rondenbos – Brussel, Kapel).

Aangezien voornoemde wet geen taalvoorschriften bevat inzake het optreden van de Vlaamse regering buiten het Vlaams gewest, dienen de bepalingen van artikel 35, §1, b, van de SWT toegepast te worden. De gewestelijke diensten die er bedoeld worden vallen onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Informatieve folders in de bussen van lijn 117 dienen in beide talen ter beschikking van de gebruikers gesteld te worden.

1. De klacht is niet gegrond in zoverre De Lijn, zoals zij het bevestigt, die bepalingen toepast voor alle bussen die het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest aandoen.

2. De klacht is gegrond in zoverre de Franstalige folders aan boord van een bus van lijn 117, op een gegeven ogenblik ontbraken.

(Advies [↔]2N, punt 2] 42.035 van 17 september 2010)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
Nederlandstalig wervingsbericht in de krant "Metro" met Engelstalige slogan en tweetalige (N/F) slogan.

Wervingsberichten zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.049 van 12 juli 2001). Wat het taalgebruik van de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar hoofdstuk V, afdeling 1 van de SWT.

Artikel 40 van de SWT bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld. Bijgevolg dienen de wervingsberichten van de MIVB zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn.

De wervingsberichten mogen eentalig in afzonderlijke bladen gepubliceerd worden, op voorwaarde dat ze dezelfde inhoud hebben en tegelijkertijd geplaatst worden in bladen met een gelijkaardige verspreidingsnorm. Zij moeten evenwel volledig in het Nederlands in de Nederlandstalige pers, en volledig in het Frans in de Franstalige pers gesteld zijn.

Het gebruik van het Engels in wervingsberichten van de MIVB is strijdig met de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.048 van 3 september 2010)

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Belgische ambassade in Djakarta (Indonesië):**
uitsluitend Nederlandstalig onthaalpersoneel en aanplakkingen.

Conform artikel 47, §5, van de SWT, worden de buitenlandse diensten zo georganiseerd dat het Belgische publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

De bepalingen van de SWT moeten door de ambassades en consulaten in het buitenland worden nageleefd, ongeacht of zij daartoe een beroep doen op statutair of contractueel personeel, of dat personeel van Belgische nationaliteit is of niet, en of dat het al dan niet plaatselijk wordt aangeworven.

De klacht is gegrond wat het onthaal van het publiek betreft.

Wat de aanplakkingen betreft, is de klacht, gelet op de informatie door de bevoegde minister, niet gegrond.

(Advies 42.137 van 17 december 2010)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Belgische ambassade in Djakarta (Indonesië):**
uitsluitend Nederlandstalig onthaalpersoneel en aanplakkingen.

Conform artikel 47, §5, van de SWT, worden de buitenlandse diensten zo georganiseerd dat het Belgische publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

De bepalingen van de SWT moeten door de ambassades en consulaten in het buitenland worden nageleefd, ongeacht of zij daartoe een beroep doen op statutair of contractueel personeel, of dat personeel van Belgische nationaliteit is of niet, en of dat het al dan niet plaatselijk wordt aangeworven.

De klacht is gegrond wat het onthaal van het publiek betreft.

Wat de aanplakkingen betreft, is de klacht, gelet op de informatie door de bevoegde minister, niet gegrond.

(Advies 42.137 van 17 december 2010)

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. KWALIFICERING VAN DE DIENST

- **FOD Financiën – 6^e Hypotheekkantoor te Brussel:**
eentalig Nederlandse aantekeningen gestuurd aan twee Franstaligen uit Wezembeek-Oppem:
 - 1. handgeschreven aantekeningen in de marge van de akte;**
 - 2. eentalig Nederlands feitenrelaas onderaan de akte.**

Het 6^e Hypotheekkantoor van Brussel is een gewestelijke dienst conform artikel 32 van de SWT, waarop deze wetten van toepassing zijn.

Het ambtsgebied van de dienst bestaat uit eentalige gemeenten (Grimbergen, Kampenhout, Kapelle-op-den-Bos, Londerzeel, Meise, Vilvoorde en Zemst) en gemeenten met een speciale taalregeling (Kraainem, Wemmel en Wezembeek-Oppem) van het Nederlandse taalgebied.

De zetel van de dienst is buiten het ambtsgebied gevestigd, nl. in Brussel-Hoofdstad.

De SWT voorzien in verband met dergelijke diensten in geen enkele specifieke bepaling. Derhalve dienen, naar analogie, artikel 33, §2, en artikel 34, §1, te worden toegepast.

De zetel van het 6^e Hypotheekkantoor van Brussel moet dus worden geacht in zijn ambtsgebied te zijn gevestigd (naar analogie met artikel 33, §2).

1. Handgeschreven aantekeningen in de marge

De aantekeningen hebben een intern karakter en zijn enkel voor de dienst bestemd.

Overeenkomstig artikel 34, §1, b, lid 2, van de SWT, gebruikt dergelijke gewestelijke dienst in zijn binnendiensten uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is.

Punt 1 van de klacht is dan ook ongegrond.

2. Eentalig Nederlands formaliteitsrelaas

Een formaliteitsrelaas is een getuigschrift, geeft aan dat de formaliteit uitgevoerd werd en verwijst naar het register der hypotheek. Tevens verleent het kwijting voor het betaalde loon, de rechten en de kosten. Volgens artikel 34, §1, 5^e lid, van de SWT, worden getuigschriften gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken. Wanneer ingevolge die regeling aan betrokkene geen taalkeuze gelaten wordt, kan hij, voor zover hij er de noodzaak van aantoonde, een vertaling van het bescheid bekomen onder de in artikel 13, §1, bepaalde voorwaarden.

Overeenkomstig artikel 26 van de SWT stellen deze diensten van de randgemeenten de aan de particulieren uitgereikte getuigschriften in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

Aangezien de particulieren in kwestie het Frans gekozen hebben, dient het formaliteitsrelaas eveneens in deze taal gesteld te zijn.

Punt 2 van de klacht is derhalve gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem, wat punt 2 van de klacht betreft, als volgt.

Per analogiam dient toepassing dient te worden gemaakt van de zgn. "Omzendbrief Peeters" van de Vlaamse Regering (BA 97/22 van 16 december 1997) betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, aangezien de VCT van oordeel is dat op het 6^e hypotheekkantoor Brussel de artikelen 33, §2 en 34, §1, van de SWT, van toepassing zijn.

De bedoelde omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt. Dat moet ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten worden toegepast.

Het formaliteitsrelaas moest wel degelijk in het Nederlands zijn gesteld, daar de klagers klaarblijkelijk niet uitdrukkelijk hadden gevraagd het document in het Frans te ontvangen, zoals dat hen evenwel toekomt op grond van artikel 26 van de SWT.

(Advies [><2N, punt 2] 42.013 van 17 december 2010)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– FOD Financiën:

Franstalige inwoner van Schaarbeek ontving een ontvangstbewijs waarop het adres van de FOD Financiën – Inning van de Belastingen te Schaarbeek enkel in het Nederlands staat vermeld.

De informatie op de ontvangstbewijzen is een betrekking met een particulier.

De bewuste dienst is een gewestelijke dienst die onderworpen is aan artikel 35, §1, a, van de SWT, waarvan de werkring enkel gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Dit soort dienst is onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bijgevolg hadden de benaming en het adres van de dienst op het ontvangstbewijs in het Frans gesteld moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 40.109 van 30 april 2010)

– FOD Financiën – BTW-Controlekantoor van Brussel-Omtrek – Belasting en Invordering:

eentalig Nederlandse brief aan een Franstalige inwoner van Wemmel wiens bedrijf te Wemmel is gevestigd.

Het BTW-controlekantoor van Brussel-Omtrek – Belasting en Invordering is een gewestelijke dienst conform artikel 32 van de SWT waarop deze wetten van toepassing zijn (artikel 1, §2).

Het ambtsgebied van de dienst bestaat uitsluitend uit gemeenten met een speciale taalregeling van het Nederlands taalgebied.

De zetel van de dienst is gevestigd buiten het ambtsgebied, namelijk in Brussel-Hoofdstad.

De SWT voorzien in verband met dergelijke diensten in geen enkele specifieke bepaling. Derhalve dienen, naar analogie, de artikelen 33, §2, en 34, §1, te worden toegepast.

De zetel van de dienst BTW-Controlekantoor Brussel-Omtrek moet dus worden geacht in zijn ambtsgebied te zijn gelegen (naar analogie met artikel 33, §2).

Voorname dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, §1).

Voor de betrekkingen tussen de administratieve diensten en de private sector doelt het woord "particulier" zowel op de private ondernemingen als op de particulieren in de strikte zin van het woord, behalve in de gemeenten zonder bijzondere taalregeling van het Franse taalgebied of van het Nederlandse taalgebied, waar de wet (artikel 41, §2), m.b.t. de private ondernemingen expliciet voorziet in een afwijking van deze algemene regel die van toepassing is op de particulieren (cf. advies 21.195 van 21 december 1989).

De bewuste brief werd ten onrechte, zij het occasioneel, in het Nederlands gesteld.

De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

Per analogiam dient toepassing te worden gemaakt van de zgn. "Omzendbrief Peeters" van de Vlaamse Regering (BA 97/22 van 16 december 1997) betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, aangezien de VCT van oordeel is dat op het 6^e hypotheekkantoor Brussel de artikelen 33, §2 en 34, §1, van de SWT, van toepassing zijn. De bedoelde omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt. Dat moet, naar analogie, ook gelden voor de instellingen die zelf geen plaatselijke diensten zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten worden toegepast.

In casu gaat het over de uitlegging van artikel 34, §1, a) en 34, §1, lid 3, van de SWT.

Voor het daarin bedoelde geval, met name de betrekkingen met particulieren door plaatselijke diensten van de randgemeenten, geeft de Omzendbrief Peeters de volgende uitlegging: "Gebruik van Nederlands. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans."

Derhalve moest de kwestieuze brief wel degelijk in het Nederlands zijn gesteld, daar de klager niet uitdrukkelijk had gevraagd zijn briefwisseling in het Frans te ontvangen.

(Advies [$>2N$] 40.122 van 17 december 2010)

– **Intercommunale Interrosane:**

Franstalige inwoner van Voeren ontvangt een tweetalig document waarop het adres van de betrokkene enkel in het Nederlands vermeld staat.

Het sturen van een bericht is een betrekking met een particulier.

De intercommunale Interrosane is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten van verschillende taalgebieden behalve Brussel-Hoofdstad bestrijkt en waarvan de zetel niet is gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied, zoals bepaald in artikel 36, §1, van de SWT.

Artikel 34, §1, van de SWT, waarnaar artikel 36 van de SWT verwijst, stelt dat bovengenoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Met toepassing van deze bepalingen had het bericht volledig in het Frans gesteld moeten zijn, aangezien de taalaanhorigheid van de klager Intermosane bekend was. Klacht gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

In het onderhavige dossier dient, *per analogiam*, duidelijk toepassing te worden gemaakt van omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik door plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, de zogenaamde omzendbrief Peeters.

Waar de bedoelde Omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt en slechts bij uitzondering het Frans (lees: op uitdrukkelijk te herhalen verzoek), moet dat ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten, worden toegepast.

Als gewestelijke dienst dient de intercommunale Intermosane in haar betrekkingen met particulieren uit de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied steeds het Nederlands te gebruiken. Bij wijze van uitzondering kan de intercommunale, telkens de particulier daar uitdrukkelijk om verzoekt, gebruik maken van het Frans.

(Advies [><2N] 40.173 van 18 december 2010)

- **FOD Financiën – Gewestelijke Dienst:**
afleveren, aan een VZW die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is en waarvan de statuten in het Frans werden bekendgemaakt, van een BTW-document waarop het adres van de VZW in het Nederlands voorkomt.

De Gewestelijke dienst van de FOD Financiën, Moricharplein 60, te 1060 Brussel, is een gewestelijke dienst als bedoeld bij artikel 35, §1, lid 1, van de SWT, waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Hij is onderworpen aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad die, naar luid van artikel 19 van de SWT, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Alle vermeldingen op het document dienden in dezelfde taal gesteld te zijn als de tekst zelf. De klacht is gegrond.

(Advies 41.080 van 2 april 2010)

- **Atomium:**
afleveren, aan een Nederlandstalige bezoeker, van een ticket waarop, naast de eentalig Engelse voorgedrukte tekst, het eentalig Franse opschrift *Entrée normale* voorkwam, aangebracht door de verkoper bij het uitreiken van het ticket.

Er bestaat een nauwe band tussen het Atomium, de Stad Brussel, de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VZW Atomium moet worden beschouwd als een rechtspersoon in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT dat doelt op de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Het gaat om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, §1, a, van de SWT, dat, voor de berichten en mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT en, voor de betrekkingen met particulieren, naar artikel 19 van diezelfde wetten.

1. Eentalig Engelse voorgedrukte vermeldingen

Het betreft berichten en mededelingen aan het publiek die, conform artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Gelet op de toevloed aan buitenlandse toeristen die het monument bezoeken, kan de VCT ermee instemmen dat er op de tickets bijkomende teksten worden aangebracht – niet enkel in het Engels, maar ook in het Duits.

De voorrang moet evenwel altijd worden verleend aan het Nederlands en het Frans die op strikte voet van gelijkheid aan bod moeten komen.

De klacht is gegrond.

2. Eentalig Franse vermelding *Entrée normale*

Het betreft een betrekking met een particulier die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in de taal van de betrokkene gesteld moet worden, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager zich aan het loket in het Nederlands had aangediend, had hij een ticket moeten ontvangen waarop die vermelding in het Nederlands was gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 41.149 van 5 februari 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
in de trein van de lijn "Brussel-Hoofdstad – Leuven", verkocht de treinbegeleider aan een Nederlandstalige gebruiker een vervoerbewijs dat in het Frans was gesteld.

De bewuste lijn is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 35, §1, b, van de SWT, waarvan de werkring zowel het tweetalige Brussels Hoofdstedelijk Gewest als het Nederlandse taalgebied bestrijkt.

Zulke dienst valt onder dezelfde regeling als de diensten van Brussel-Hoofdstad die, conform artikel 19 van de SWT, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De treinbegeleider had aan de Nederlandstalige klager een in het Nederlands gesteld vervoersbewijs moeten afleveren.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.194 van 30 april 2010)

- **Kadaster, registratie en domeinen – Patrimoniumdocumentatie – Eerste ontvangkantoor der domeinen te Brussel:**
Franstalige brief aan een Nederlandstalige inwoner van Ranst.

Het bedoelde ontvangkantoor te Brussel is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, lid 1, van de SWT).

De taalaanhorigheid was bekend en de betrokkene had een uitsluitend in het Nederlands gestelde herinneringsbrief moeten ontvangen.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.203 van 12 februari 2010)

- **Provincie Limburg – Dienst provinciebelastingen:**
- 1. Nederlandstalig aanslagbiljet gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren;**
 - 2. Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren;**
 - 3. Nederlandstalig document in dito envelop gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.**

Omtrent de klacht werd in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, Contentieux administratif, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, Overzicht van het Belgisch administratief recht, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar wordt aangehouden in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te

achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994). Gelet op de vroegere klachten was de taalaanhorigheid van de klager de dienst provinciebelastingen van de provincie Limburg derhalve met zekerheid bekend. Dat betekent dat het aanslagbiljet betreffende de provinciebelastingen van de provincie Limburg voor het jaar 2009 hem in het Frans had moeten gestuurd worden. De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De klacht is derhalve ongegrond.

1. (Advies 41.217 van 5 februari 2010)

2. (Advies 42.106 van 18 november 2010)

3. (Adviezen 42.107 van 3 september, 42.162 van 18 november en 42.163 van 18 november 2010)

– Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen: treinbegeleider bezorgt Franse reiziger eentalig Nederlands reisbiljet.

Een deel van een treinlijn dat beperkt blijft tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, van de SWT.

Een dergelijke dienst is onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad die, conform artikel 19 van de SWT, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In het voorliggende geval had de treinbegeleider de klager, een Franstalige reiziger, een in het Frans gesteld ticket moeten bezorgen. De klacht is gegrond.

(Advies 42.018 van 3 september 2010)

– **Provincie Limburg:**
in het Nederlands gesteld antwoord op een Franstalige mail van een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren.

Conform artikel 34, §1, a, van de SWT, gebruikt de provincie Limburg in haar betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de vraag van de particulier in het Frans was gesteld, had het antwoord (e-mail) van het provinciebestuur eveneens Franstalig moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies [<2N] 42.055 van 18 november 2010)

– **Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – Werkloosheidskantoor Brussel:**
de receptionist in de inkomhal weigerde Nederlands te spreken.

Het werkloosheidskantoor van Brussel, gelegen op de Charleroisesteenweg, is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring enkel de gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 35, §1, a, van de SWT, geldt voor deze diensten dezelfde regeling als voor de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Naar luid van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 21, §5, van de SWT, bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

In de mate evenwel dat de personeelsleden aan de balie, ondanks het feit dat ze houder zijn van een taalbrevet, de klager niet in zijn taal, nl. het Nederlands, zouden hebben te woord gestaan, is de klacht, wat dit aspect betreft, gegrond.

(Advies 42.059 van 24 september 2010)

– **VOO-Brutélé:**
sturen van een Franstalig domiciliëringsdocument aan een Nederlandstalige particulier.

De intercommunale VOO, de opvolger van Brutélé, is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten van Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Franse taalgebied bestrijkt. Als dusdanig is zij onderworpen aan artikel 35, §1, b, van de SWT. Deze dienst valt derhalve onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd en gebruikt, in navolging van artikel 19 van de SWT, in

zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is gegrond. De klager diende het bewuste domiciliëringdocument in het Nederlands te ontvangen. Dit Nederlandstalig document moet als origineel worden beschouwd.

(Advies 42.103 van 17 december 2010)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Atomium:**
afleveren, aan een Nederlandstalige bezoeker, van een ticket waarop, naast de eentalig Engelse voorgedrukte tekst, het eentalig Franse opschrift *Entrée normale* voorkwam, aangebracht door de verkoper bij het uitreiken van het ticket.

Er bestaat een nauwe band tussen het Atomium, de Stad Brussel, de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VZW Atomium moet worden beschouwd als een rechtspersoon in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT dat doelt op de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Het gaat om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, §1, a, van de SWT, dat, voor de berichten en mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT en, voor de betrekkingen met particulieren, naar artikel 19 van diezelfde wetten.

1. Eentalig Engelse voorgedrukte vermeldingen

Het betreft berichten en mededelingen aan het publiek die, conform artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Gelet op de toevloed aan buitenlandse toeristen die het monument bezoeken, kan de VCT ermee instemmen dat er op de tickets bijkomende teksten worden aangebracht – niet enkel in het Engels, maar ook in het Duits. De voorrang moet evenwel altijd worden verleend aan het Nederlands en het Frans die op strikte voet van gelijkheid aan bod moeten komen. De klacht is gegrond.

2. Eentalig Franse vermelding *Entrée normale*

Het betreft een betrekking met een particulier die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in de taal van de betrokkene gesteld moet worden, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager zich aan het loket in het Nederlands had aangediend, had hij een ticket moeten ontvangen waarom die vermelding in het Nederlands was gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 41.149 van 5 februari 2010)

- **Politiezone Brussel-Hoofdstad – Elsene:**
eentalig Nederlands signalisatiebord aangaande parkeerverbod.

De politiezone van Brussel-Hoofdstad – Elsene is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT.

Zij valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, die de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans stellen.

De politie verleende een signalisatiemachtiging aan de firma Vanhulle, die derhalve optrad als private medewerker van de politie.

Overeenkomstig artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van voornoemde wetten.

Het kwam de politie dan ook toe erover te waken dat de firma Vanhulle de SWT toepaste. De klacht is gegrond.

(Advies 41.173 van 26 februari 2010)

– **FPD Financiën – Belastingkantoor van Schaarbeek II – Dienst Ontvangsten:**

een Franstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad kreeg, bij het opbellen van de dienst, een eentalig Nederlands automatisch bericht te horen.

Een bericht op een automatisch antwoordapparaat is een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De bewuste dienst is een gewestelijke dienst volgens artikel 35, §1, van de SWT, die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Indien het betreffende telefoonnummer toebehoort aan een personeelslid dat geen omgang heeft met het publiek, mag de boodschap enkel in het Nederlands te horen zijn. In dat geval is de klacht ongegrond.

Indien het telefoonnummer echter toebehoort aan een personeelslid dat wel omgang heeft met het publiek en dat eveneens dossiers van Franstalige belastingplichtigen behandelt, dient het antwoordapparaat in beide talen ingesteld te zijn en is de klacht gegrond.

(Advies 42.014 van 21 mei 2010)

– **Vivaqua:**
eentalige Franse borden met de aanduiding *Traverser* geplaatst bij werken in Jette.

Vivaqua, eertijds BIWM, is een intergewestelijke intercommunale waarvan de werkring gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt; het moet dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, b, van de SWT.

Overeenkomstig dat artikel, valt Vivaqua onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Signalisatieborden die geplaatst worden aan werken zijn berichten en mededelingen voor het publiek in de zin van de SWT.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De signalisatieborden aan de werken in Jette dienden zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn.

De klacht is gegrond ten aanzien van de borden die niet in overeenstemming met de SWT gesteld waren.

(Advies 42.053 van 25 juni 2010)

D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **FOD Financiën – 6^e Hypotheekkantoor te Brussel:**
eentalig Nederlandse aantekeningen gestuurd aan twee Franstaligen uit Wezembeek-Oppem:
 - 1. handgeschreven aantekeningen in de marge van de akte;**
 - 2. eentalig Nederlands feitenrelaas onderaan de akte.**

Het 6^e Hypotheekkantoor van Brussel is een gewestelijke dienst conform artikel 32 van de SWT, waarop deze wetten van toepassing zijn.

Het ambtsgebied van de dienst bestaat uit eentalige gemeenten (Grimbergen, Kampenhout, Kapelle-op-den-Bos, Londerzeel, Meise, Vilvoorde en Zemst) en gemeenten met een speciale taalregeling (Kraainem, Wemmel en Wezembeek-Oppem) van het Nederlandse taalgebied.

De zetel van de dienst is buiten het ambtsgebied gevestigd, nl. in Brussel-Hoofdstad.

De SWT voorzien in verband met dergelijke diensten in geen enkele specifieke bepaling. Derhalve dienen, naar analogie, artikel 33, §2, en artikel 34, §1, te worden toegepast.

De zetel van het 6^e Hypotheekkantoor van Brussel moet dus worden geacht in zijn ambtsgebied te zijn gevestigd (naar analogie met artikel 33, §2).

1. Handgeschreven aantekeningen in de marge

De aantekeningen hebben een intern karakter en zijn enkel voor de dienst bestemd.

Overeenkomstig artikel 34, §1, b, lid 2, van de SWT, gebruikt dergelijke gewestelijke dienst in zijn binnendiensten uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is.

Punt 1 van de klacht is dan ook ongegrond.

2. Eentalig Nederlands formaliteitsrelaas

Een formaliteitsrelaas is een getuigschrift, geeft aan dat de formaliteit uitgevoerd werd en verwijst naar het register der hypotheeken. Tevens verleent het kwijting voor het betaalde loon, de rechten en de kosten. Volgens artikel 34, §1, 5^e lid, van de SWT, worden getuigschriften gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken. Wanneer ingevolge die regeling aan betrokkene geen taalkeuze gelaten wordt, kan hij, voor zover hij er de noodzaak van aantoonde, een vertaling van het bescheid bekomen onder de in artikel 13, §1, bepaalde voorwaarden.

Overeenkomstig artikel 26 van de SWT stellen deze diensten van de randgemeenten de aan de particulieren uitgereikte getuigschriften in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

Aangezien de particulieren in kwestie het Frans gekozen hebben, dient het formaliteitsrelaas eveneens in deze taal gesteld te zijn.

Punt 2 van de klacht is derhalve gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem, wat punt 2 van de klacht betreft, als volgt.

Per analogiam dient toepassing dient te worden gemaakt van de zgn. "Omzendbrief Peeters" van de Vlaamse Regering (BA 97/22 van 16 december 1997) betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, aangezien de VCT van oordeel is dat op het 6^e hypotheekkantoor Brussel de artikelen 33, §2 en 34, §1, van de SWT, van toepassing zijn. De bedoelde omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt. Dat moet ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten worden toegepast.

Het formaliteitsrelaas moest wel degelijk in het Nederlands zijn gesteld, daar de klagers klaarblijkelijk niet uitdrukkelijk hadden gevraagd het document in het Frans te ontvangen, zoals dat hun evenwel toekomt op grond van artikel 26 van de SWT.

(Advies [$>$ <2N, punt 2] 42.013 van 17 december 2010)

V. BRUSSEL-HOOFDSTAD

*GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Brusselse ziekenhuizen:**
overtredingen van de taalwetgeving met betrekking tot het deskundigenonderzoek in de dringende procedure tot collocatie.

De toelichting verstrekt door de gedelegeerd bestuurder van IRIS en de algemene aard van de klacht (zonder concrete vermelding van de personen betrokken bij een incident in het Brugmann ziekenhuis of van de datum daarvan), vervat in een brief van de politiezone TARL (Ternat, Affligem, Roosdaal, Liedekerke), maken het de VCT niet mogelijk uitspraak te doen over de gegrondheid van de feiten.

Uit het dossier voorgelegd door de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en uit de toelichting verstrekt door de procureur des Konings te Brussel kan niettemin worden afgeleid dat de opname van Nederlandstalige personen in Brusselse ziekenhuizen bij een dringende procedure tot collocatie aanleiding kan geven tot problematische situaties. Daarbij wordt de taalwetgeving niet nageleefd doordat de betrokken Nederlandstaligen door Franstalige, Nederlandsonkundige psychiaters worden onderzocht of behandeld.

De VCT acht het daarom aangewezen volgende overwegingen en suggesties te geven.

Wat psychiatrische patiënten uit Nederlandstalige gemeenten betreft (bedoeld in de brief van de politiezone TARL), wijst de procureur des Konings te Brussel erop dat de wet nergens voorschrijft dat bedoelde personen alleen aan Brusselse ziekenhuizen moeten worden toegewezen. In de praktijk was dat echter wel het geval. De VCT vraagt zich derhalve af of de wantoestand niet onmogelijk kan worden gemaakt door ook ziekenhuizen en/of psychiaters uit het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde, dat tot het gerechtelijk arrondissement Brussel behoort, in de beurtrol op te nemen.

Volgens de procureur des Konings te Brussel zou ook het proactieve optreden van de politiediensten die vóór de overbrenging naar het aangewezen ziekenhuis nagaan of een Nederlandstalige psychiater aanwezig is, problemen kunnen vermijden. Even steekhoudend is zijn voorstel dat de Brusselse ziekenhuizen zelf een beurtrol opstellen, waarbij steeds een Nederlandstalige psychiater beschikbaar zou zijn voor de Nederlandstalige patiënten die dringend moeten onderzocht worden.

De VCT acht het belangrijk dat de zogenoemde NIXON-procedure met de aanduiding van ziekenhuizen dermate wordt bijgewerkt, zodat de vermelde wantoestand uitgesloten is. Overigens, zoals de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad opmerkt, zouden de gerechtelijke diensten en hun medewerkers die voor hun administratieve handelingen onder toepassing van de SWT vallen, zich kunnen laten inspireren door de bepalingen van artikel 17, §1, A, 2° van die wetten: indien de zaak (zoals in casu) tegelijk gelokaliseerd of lokaliseerbaar is in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse taalgebied, wordt de taal van dat laatste gebied (het Nederlands) gebruikt. Bij de aanstelling van deskundigen voor onderzoeken wordt daarmee dan rekening gehouden. De VCT vraagt zich trouwens af of de procedure niet zou kunnen worden verrijkt waarbij, in het kader van de deskundigenaanstelling, psychiatrische patiënten niet aan een ziekenhuis worden toegewezen maar aan psychiaters die dezelfde taal kennen en spreken als de patiënt.

(Advies 41.116 van 26 februari 2010)

- **UMC Sint-Pieter:**
veiligheidsbeambte weigerde de klager in het Nederlands te woord te staan.

Het UMC Sint-Pieter wordt als ziekenhuisvereniging van het IRIS-netwerk beheerst door de wet van 8 juli 1976 aangaande de OCMW's en valt derhalve onder toepassing van de SWT, meer bepaald onder de artikelen 17 tot 21.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalkennis van het personeel van de ziekenhuisverenigingen van het Iris-netwerk wordt geregeld door artikel 21, §2, van de SWT, dat bepaalt dat voor alle kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad "het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal [bevat]. Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis onderworpen worden." Het mondeling examen waarin voorzien wordt in artikel 21, §5, van de SWT, dient afgelegd te worden vóór elke benoeming of bevordering. Voornoemd artikel bepaalt inderdaad dat "niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal". In de mate dat de klager niet in het Nederlands te woord werd gestaan, is de klacht gegrond.

(Advies 42.091 van 7 oktober 2010)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **De Post – Business Corner aan het Brouckèreplein te Brussel:
de klager zou onthaald en bediend geweest zijn door een Nederlandsonkundige beambte.**

Het bewuste kantoor van De Post is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, conform artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De dienst moet derhalve zo zijn georganiseerd dat het personeel dat omgang heeft met het publiek, tweetalig is, conform artikel 21, §5, van de SWT, zodanig dat particulieren die zich aanmelden aan het loket, in hun taal kunnen worden bediend, wanneer die taal het Frans of het Nederlands is. De klacht is gegrond.

(Advies 41.048 van 5 februari 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station van Etterbeek:
loketbediende niet in staat reiziger in het Nederlands te woord te staan.**

Het station van Etterbeek is een plaatselijke dienst van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest die, naar luid van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Daar de klager zich in het Nederlands tot de loketbediende wendde, had deze laatste hem de gevraagde inlichtingen in het Nederlands moeten verstrekken. De klacht is gegrond.

(Advies 41.090 van 5 februari 2010)

- **Brusselse ziekenhuizen:
overtredingen van de taalwetgeving met betrekking tot het deskundigenonderzoek in de dringende procedure tot collocatie.**

De toelichting verstrekt door de gedelegeerd bestuurder van IRIS en de algemene aard van de klacht (zonder concrete vermelding van de personen betrokken bij een incident in het Brugmann

ziekenhuis of van de datum daarvan), vervat in een brief van de politiezone TARL (Ternat, Affligem, Roosdaal, Liedekerke), maken het de VCT niet mogelijk uitspraak te doen over de gegrondheid van de feiten.

Uit het dossier voorgelegd door de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en uit de toelichting verstrekt door de procureur des Konings te Brussel kan niettemin worden afgeleid dat de opname van Nederlandstalige personen in Brusselse ziekenhuizen bij een dringende procedure tot collocatie aanleiding kan geven tot problematische situaties.

Daarbij wordt de taalwetgeving niet nageleefd doordat de betrokken Nederlandstaligen door Franstalige, Nederlandsonkundige psychiaters worden onderzocht of behandeld. De VCT acht het daarom aangewezen volgende overwegingen en suggesties te geven.

Wat psychiatrische patiënten uit Nederlandstalige gemeenten betreft (bedoeld in de brief van de politiezone TARL), wijst de procureur des Konings te Brussel erop dat de wet nergens voorschrijft dat bedoelde personen alleen aan Brusselse ziekenhuizen moeten worden toegewezen. In de praktijk was dat echter wel het geval. De VCT vraagt zich derhalve af of de wantoestand niet onmogelijk kan worden gemaakt door ook ziekenhuizen en/of psychiaters uit het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde, dat tot het gerechtelijk arrondissement Brussel behoort, in de beurtrol op te nemen.

Volgens de procureur des Konings te Brussel zou ook het proactieve optreden van de politiediensten, die vóór de overbrenging naar het aangewezen ziekenhuis nagaan of een Nederlandstalige psychiater aanwezig is, problemen kunnen vermijden. Even steekhoudend is zijn voorstel dat de Brusselse ziekenhuizen zelf een beurtrol opstellen, waarbij steeds een Nederlandstalige psychiater beschikbaar zou zijn voor de Nederlandstalige patiënten die dringend moeten onderzocht worden.

De VCT acht het belangrijk dat de zogenoemde NIXON-procedure met de aanduiding van ziekenhuizen dermate wordt bijgewerkt, zodat de vermelde wantoestand uitgesloten is. Overigens, zoals de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad opmerkt, zouden de gerechtelijke diensten en hun medewerkers die voor hun administratieve handelingen onder toepassing van de SWT vallen, zich kunnen laten inspireren door de bepalingen van artikel 17, §1, A, 2° van die wetten: indien de zaak (zoals in casu) tegelijk gelokaliseerd of lokaliseerbaar is in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse taalgebied, wordt de taal van dat laatste gebied (het Nederlands) gebruikt.

Bij de aanstelling van deskundigen voor onderzoeken wordt daarmee dan rekening gehouden. De VCT vraagt zich trouwens af of de procedure niet zou kunnen worden verfijnd waarbij, in het kader van de deskundigenaanstelling, psychiatrische patiënten niet aan een ziekenhuis worden toegewezen maar aan psychiaters die dezelfde taal kennen en spreken als de patiënt.

(Advies 41.116 van 26 februari 2010)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – Station Brussel-Zuid: afleveren van in het Nederlands gestelde vervoer- en reserveringsbiljetten aan een Franstalige reiziger.**

De biljetten werden aangekocht in het station Brussel-Zuid.

Het Zuidstation is een gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Conform artikel 35, §1, a, van de SWT, dat terzake verwijst naar artikel 19 van diezelfde wetten, gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Indien de klagster haar reis- en reserveringsbiljetten in het Frans heeft aangevraagd, had zij ze ook in het Frans moeten krijgen. De klacht is gegrond.

(Adviezen 41.140 en 41.147 van 22 januari 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
Franstalige krijgt eentalig Nederlandse NMBS-reservatietickets toegestuurd, terwijl hij die had gevraagd in het Frans.

Reisbiljetten zijn getuigschriften in de zin van de SWT.

De stations Brussel-Noord en Brussel-Centraal zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 20, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan de particulieren worden afgegeven, in het Frans of in het Nederlands.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Anderdeels is het station Brussel-Zuid een gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 35, §1, a, van de SWT, dat terzake verwijst naar artikel 19 van diezelfde wetten, gebruikt ook een gewestelijke dienst, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Reisbiljetten die in de Brusselse stations worden uitgereikt, moeten derhalve volledig gesteld zijn in de taal van de particulier.

Bijgevolg is de klacht gegrond.

(Advies 41.208 van 12 februari 2010)

- **FOD Financiën – Centraal Taxatiekantoor te Etterbeek:**
weigering belastingdocumenten in het Frans af te leveren aan een belastingplichtige met fiscale woonplaats in Brussel.

Het afleveren van fiscale documenten aan een belastingplichtige door voornoemde kantoor is een betrekking tussen een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en een particulier, in de zin van de SWT.

Een dergelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, lid 1, van de SWT).

De klager stond ingeschreven als Nederlandstalige belastingplichtige. Ofschoon hij bij gelegenheid om een Franse vertaling van ("verleden") documenten had verzocht, had hij nooit uitdrukkelijk gevraagd dat de andere documenten hem in die taal zouden worden toegestuurd.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 42.036 van 15 oktober 2010)

- **Politiezone Schaarbeek, Sint-Joost, Evere – Dienst voor Slachtofferhulp:**
Franstalige brief aan Nederlandstalige particulier.

Overeenkomstig de artikelen 35, §1, en 19, van de SWT diende de bewuste dienst in zijn contacten met een particulier de taal van de betrokken particulier te gebruiken. Voor het bepalen van de taal van de briefwisseling heeft de dienst zich gebaseerd op de gegevens van het ISLP (*Integrated System for Local Police*). Daar waren de persoonsgegevens van het slachtoffer in het Frans vermeld en was het Nederlandstalige verhoor van de feiten niet opgenomen. Als gevolg hiervan werd hij verkeerdelijk in het Frans aangeschreven.

De klacht is gegrond. De VCT neemt er evenwel akte van dat de nodige maatregelen werden genomen om voortaan via raadpleging van het Register van de Identiteitskaarten vergissingen inzake de taal van de slachtoffers uit te sluiten.

(Advies 42.040 van 17 december 2010)

– **De Post – Postpunt in een krantenwinkel te Oudergem:**
uitbater spreekt geen Nederlands.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Het bedoelde postpunt is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klager diende in het Nederlands geholpen te worden. De klacht is gegrond.
(Advies 42.084 van 9 juli 2010)

– **UMC Sint-Pieter:**
veiligheidsbeambte weigerde de klager in het Nederlands te woord te staan.

Het UMC Sint-Pieter wordt als ziekenhuisvereniging van het IRIS-netwerk beheerd door de wet van 8 juli 1976 aangaande de OCMW's en valt derhalve onder toepassing van de SWT, meer bepaald onder de artikelen 17 tot 21.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalkennis van het personeel van de ziekenhuisverenigingen van het Iris-netwerk wordt geregeld door artikel 21, §2, van de SWT, dat bepaalt dat voor alle kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad "het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal [bevat]. Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis onderworpen worden." Het mondeling examen waarin voorzien wordt in artikel 21, §5, van de SWT, dient afgelegd te worden vóór elke benoeming of bevordering. Voornoemd artikel bepaalt inderdaad dat "niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal". In de mate dat de klager niet in het Nederlands te woord werd gestaan, is de klacht gegrond.

(Advies 42.091 van 7 oktober 2010)

– **Financiën – Ontvangkantoor Anderlecht 2:**
Nederlandstalig particulier kan bij de bevoegde ambtenaar geen onderhoud in het Nederlands krijgen.

De VCT is onbevoegd in het fiscale dispuut. Zij houdt alleen toezicht op de naleving van de SWT. Overeenkomstig de artikelen 35, §1, en 19 van de SWT, diende de betrokken dienst in zijn contacten met een particulier zowel schriftelijk als mondeling de taal van de betrokken particulier te gebruiken. Uit de klacht en de toelichting blijkt dat de klager de briefwisseling in het Nederlands ontving. Op de verzoeken van de klager om zijn dossier met de ontvanger persoonlijk te bespreken kwam geen enkele reactie.

Volledigheidshalve wijst de VCT op de bepaling van artikel 21, §5, van de SWT, luidens welk niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij/zij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examen of door een bijzonder examen dat hij/zij een aan de aard van de

waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal. De klacht is gegrond. De VCT constateert anderdeels dat, nadat de klacht ter kennis werd gebracht, het nodige werd gedaan om de klager in zijn taal te horen in te lichten over zijn dossier.

(Advies 42.140-42.150 van 17 december 2010)

- **Politiezone Brussel-Hoofdstad - Elsene – NV Da.Car:**
taalgebruik van personeel van takelfirma NV Da.Car tegenover particulieren.

Gelet op de volledig tegenstrijdige verklaringen van de klagers en van de NV Da.Car kan de VCT zich over de concrete feiten onmogelijk uitspreken in één of andere zin. De VCT wijst niettemin op het wettelijke principe, vervat in artikel 50 van de SWT, dat de private medewerkers, zoals een takelfirma, bij de uitvoering van hun opdrachten dezelfde taalverplichtingen hebben als de diensten waarvoor ze werken. In casu gaat het om opdrachten van de politiediensten. Deze politiediensten moeten van hun private medewerkers eisen dat ze de talen gebruiken die door de taalwet zijn voorgeschreven. Uit de toelichting van de politiezone Brussel Hoofdstad - Elsene blijkt dat deze in de openbare aanbesteding aan het bedrijf een clause in die zin heeft opgenomen. Voor de uitvoering van opdrachten die hun door de overheden zijn toegewezen, moeten de private medewerkers zich zo organiseren dat het publiek zonder enige moeite gebruik kan maken van de door de taalwet voorgeschreven talen. In Brussel gebruiken de politie en de private medewerkers die zij met opdrachten belasten in hun contacten met particulieren de taal van deze laatsten.

De VCT dringt er bij de NV Da.Car uitdrukkelijk op aan te allen tijde en in alle omstandigheden de wetsbepalingen (vermeld in artikel 50 van de SWT) na te leven, net als de clause van de openbare aanbesteding luidens welke haar personeel de Nederlandstalige en Franstalige particulieren in hun taal te woord moet staan.

(Advies 42.149 van 17 december 2010)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **De Post – Postpunt te 1090 Brussel:**
de posttarieven zouden in het Frans vaak niet beschikbaar zijn.

De betreffende folders zijn berichten of mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Het bewuste Postpunt is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die, conform de bepalingen van artikel 18, lid 1, van de SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans stelt.

De folders met betrekking tot de posttarieven zouden steeds in het Nederlands en in het Frans beschikbaar moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.207 van 12 maart 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
de ticketautomaten in de Aarschotstraat te Brussel zouden een eentalig Nederlandse gebruiksaanwijzing vertonen.

De ticketautomaten die zich op het grondgebied van Brussel-Hoofdstad bevinden, zijn plaatselijke diensten die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn gevestigd.

Naar luid van artikel 18, §1, van de SWT, stellen dergelijke diensten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De aanwezigheid van tal van buitenlandse reizigers kan er anderdeels toe leiden dat sommige berichten en mededelingen aan het publiek in de drie landstalen en in het Engels worden gesteld, zonder dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan de geest van de SWT.

In principe blijken alle automaten een openings scherm te vertonen waarop tegelijk Nederlandse, Franse, Duitse en Engelse teksten voorkomen, en het is voor elke gebruiker mogelijk zijn verrichting voort te zetten in de taal zijner keuze.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.003 van 3 september 2010)

– **Postpunt aan de GB op de Mettwielaan te Molenbeek:**
beschikt geregeld niet over voldoende Franstalige folders.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het bedoelde Postpunt is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen aan het publiek stelt in het Nederlands en in het Frans.

De folders dienen derhalve in het Nederlands en het Frans beschikbaar te zijn.

De klacht is dan ook gegrond.

(Advies 42.015 van 21 mei 2010)

– **bpost – postkantoor te Ukkel:**
geen voorraad van door de post in het Frans uitgegeven wenskaarten.

Het betreffende postkantoor is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die, conform de bepalingen van artikel 18, lid 1, van de SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stelt.

bpost dient erover te waken dat de wenskaarten die zij uitgeeft steeds in beide landstalen beschikbaar zijn in de postkantoren van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De klacht is gegrond.

(Advies 42.043 van 17 december 2010)

– **De Molenbeekse Huisvesting:**
wordt in de Witte Telefoongids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270/V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461,32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

De Brusselse huisvestingsmaatschappij De Molenbeekse Huisvesting moet zowel onder haar Nederlandstalige benaming als onder haar Franstalige benaming in de telefoongids vermeld worden. Het adres van de maatschappij moet eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De Nederlandstalige en de Franstalige vermelding dienen qua vorm en inhoud op voet van strikte gelijkheid geplaatst te worden. De klacht is gegrond.

(Advies 42.116 van 3 september 2010)

– **Le Foyer Etterbeekois:**
wordt in de Witte Telefoongids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270/V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461,32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

De Brusselse huisvestingsmaatschappij *Le Foyer Etterbeekois* dient over een Nederlandstalige naam te beschikken en moet zowel onder haar Nederlandstalige benaming als onder haar Franstalige benaming in de telefoongids vermeld worden. Het adres van de maatschappij moet eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De Nederlandstalige en de Franstalige vermelding dienen qua vorm en inhoud op voet van strikte gelijkheid geplaatst te worden. De klacht is gegrond.

(Advies 42.118 van 3 september 2010)

– **Le Foyer Forestois:**
wordt in de Witte Telefoongids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270/V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461,32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

De Brusselse huisvestingsmaatschappij *Le Foyer Forestois* dient over een Nederlandstalige naam te beschikken en moet zowel onder haar Nederlandstalige benaming als onder haar Franstalige benaming in de telefoongids vermeld worden. Het adres van de maatschappij moet eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren. De Nederlandstalige en de Franstalige vermelding dienen qua vorm en inhoud op voet van strikte gelijkheid geplaatst te worden. De klacht is gegrond.
(Advies 42.121 van 3 september 2010)

– **Le Foyer Ixellois:**
enkel met zijn Franse benaming en eentalig Frans adres in de Witte Telefoongids en in de Gouden Gids.

De Brusselse gewestelijke huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten. Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT. De Brusselse huisvestingsmaatschappij *Le Foyer Ixellois* dient over een Nederlandstalige naam te beschikken en moet, in de telefoongids, zowel onder haar Nederlandstalige als onder haar Franstalige benaming vermeld worden. Het adres van de maatschappij dient eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans vermeld te worden. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden, dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren. De klacht is gegrond.
(Advies 42.125 van 17 september 2010)

– **Ville et Forêt, huisvestingsmaatschappij gevestigd te Watermaal-Bosvoorde:**
wordt in de telefoongids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse gewestelijke huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten.

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT.

De Brusselse huisvestingsmaatschappij *Ville et Forêt* dient over een Nederlandstalige naam te beschikken en moet, in de telefoongidsen, zowel onder haar Nederlandstalige als onder haar Franstalige benaming vermeld worden. Het adres van de maatschappij en alle andere vermeldingen dienen eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans vermeld te worden. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden, dienen de vermeldingen bovendien afzonderlijk te gebeuren. De klacht is gegrond.
(Advies 42.130 van 18 november 2010)

- **Le Foyer Saint-Gillois:**
wordt in de Witte Telefoongids en in de Gouden Gids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse gewestelijke huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten.

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT.

De Brusselse huisvestingsmaatschappij *Le Foyer Saint-Gillois* dient over een Nederlandstalige naam te beschikken en moet, in de telefoongids, zowel onder haar Nederlandstalige als onder haar Franstalige benaming vermeld worden. Het adres van de maatschappij dient eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans vermeld te worden. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden, dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.142 van 7 oktober 2010)

- **De Schaarbeekse Haard:**
wordt in de Witte Telefoongids en in de Gouden Gids enkel in het Frans vermeld.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen, erkend door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270/V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve inzake de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461,32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

De Brusselse huisvestingsmaatschappij De Schaarbeekse Haard moet zowel onder haar Nederlandstalige benaming als onder haar Franstalige benaming in de telefoongids vermeld worden.

Het adres van de maatschappij en alle overige vermeldingen moeten eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.154 van 18 november 2010)

***GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN**
OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Koekelberg:**
parkwachters weigerden Nederlands te spreken.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 21, §5, van de SWT, bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal. De betrokken parkwachters dienden met de klager het Nederlands te gebruiken.

De klacht is gegrond in de mate dat de betrokken parkwachters niet bij machte waren zich in het Nederlands uit te drukken op het ogenblik van de feiten.
(Advies 41.089 van 22 januari 2010)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
Franstalige uitnodiging voor de vernissage van de tentoonstelling *Couleurs Sensibles* in het Cultuurcentrum Jacques Frank.

Uitnodigingen uitgaande van plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, worden in het Nederlands gesteld wanneer zij bestemd zijn voor Nederlandstalige particulieren (artikel 19 van de SWT).

Een gemeentebestuur in Brussel-Hoofdstad moet, wanneer het zijn medewerking verleent aan evenementen, erover waken dat het tweetalige karakter van de gemeente wordt gerespecteerd (cf. advies 30.080 van 13 april 2000).

De uitnodiging voor de vernissage diende dan ook in het Nederlands aan de klager gestuurd te worden. De klacht is gegrond.
(Advies 42.031 van 25 juni 2010)

- **Stad Brussel – Dienst Bevolking:**
Nederlandstalig formulier en dito documenten verstrekt aan een Franstalige particulier.

Het afleveren van een formulier en documenten is een betrekking met een particulier. Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In casu hadden de documenten in de taal van de betrokkene, het Frans, gesteld moeten zijn. De klacht is gegrond.

De VCT nam akte van het feit dat de situatie ondertussen werd rechtgezet.
(Advies 42.046 van 17 december 2010)

- **Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:**
Nederlandstalige particulieren ontvangen een Franstalige oproepingsbrief voor de parlementsverkiezingen.

Luidens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier (een oproepingsbrief voor de verkiezingen is daar een voorbeeld van) de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klagers in casu een Nederlandstalig aanvraagformulier hadden ingevuld om op de kiezerslijst van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe te worden ingeschreven, hadden zij een Nederlandstalige in plaats van een Franstalige oproepingsbrief moeten krijgen. De klacht is gegrond.

De VCT neemt er akte van dat de gemeente toegeeft dat haar diensten een fout hebben begaan, waarvoor ze de klager haar verontschuldigingen heeft aangeboden.
(Advies 42.094 van 24 september 2010)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Gemeente Anderlecht / Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
het dossier betreffende de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning werd de burgers enkel in het Frans ter consultatie zijn voorgelegd.

Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst, wat de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreft, naar artikel V, afdeling 1, van de SWT.

Conform artikel 39, §1, dat verwijst naar artikel 17, §1, B, 3e, van de SWT, behandelen de centrale diensten de dossiers, in binnendienst, in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in de taal van de ambtenaren aan wie de dossiers zijn toevertrouwd.

Uit het antwoord van de minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die destijds met Mobiliteit en Openbare Werken was belast, blijkt dat zowel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning als de behandeling van het desbetreffende dossier, conform de voornoemde bepalingen van de SWT, in het Frans werden behandeld.

Wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, is de klacht ongegrond.

Het Bestuur Ruimtelijke Ordening en Huisvesting belastte vervolgens het Anderlechtse gemeentebestuur met het ter kennis brengen van het dossier aan het publiek.

De gemeente Anderlecht, een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, stelt de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans, conform artikel 18, lid 1, van de SWT. In haar betrekkingen met een particulier, gebruikt zij tevens de taal van de belanghebbende, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer dossiers in de gemeentebesturen ter kennis worden gebracht van het publiek, moeten voornoemde gemeentebesturen ervoor zorgen dat de particulieren die in die gemeenten wonen alle inlichtingen of toelichtingen kunnen verkrijgen in hun taal.

Ten aanzien van de gemeente Anderlecht is de klacht gegrond.
(Advies 40.164 van 7 oktober 2010)

– **Gemeente Anderlecht – Toerismehuis:**
de pagina met als benaming "Toerismehuis", die recentelijk werd aangemaakt op Facebook, is niet in het Nederlands vertaald.

De verspreiding van informatie op *Facebook* is een bericht of mededeling aan het publiek. Overeenkomstig artikel 18 van de SWT, stellen plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Deze informatie dient derhalve volledig in het Nederlands en het Frans vermeld te worden.

Artikel 22 van de SWT meldt echter dat de informatie die slechts één taalgroep betreft, onderworpen is aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied, wat als volgt wordt uitgedrukt:

"In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied."

Hieruit volgt dat de op *Facebook* meegedeelde informatie zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld dient te worden, en slechts in één taal vermeld moet worden wanneer zij slechts één taalgemeenschap aangaat.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond in de mate dat, op het moment van de klacht, de informatie op *Facebook* aangaande de twee taalgroepen niet in het Nederlands vertaald was.

(Advies 41.166 van 5 februari 2010)

– **Gemeente Sint-Joost-ten-Node:**
gemeentelijk blad "Agenda Joske".

De activiteitenkalender is een uitgave van het bewuste gemeentebestuur en moet beschouwd worden als een bericht en mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren.

Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikelen (cf. advies 24.124 van 1 september 1993) evenals voor de algemene informatie en de aankondigingen van culturele activiteiten die de hele bevolking aanbelangen (cf. advies 30.216/1 van 4 maart 1999).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in de betrokken publicatie moeten opgenomen en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype – cf. advies 29.107/F van 20 november 1997).

Voor alle informatie uitgaande van instellingen waarvan de culturele activiteit slechts één enkele taalgroep interesseert (bv. kunstonderwijs, theaters enz.) geldt artikel 22 van de SWT: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkel taalgroep interesseert onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor redactionele bijdragen van derden moet een billijk evenwicht worden nagestreefd (cf. advies 36.058 van 2 februari 2006).

In het septembernummer van het blad "Agenda Joske" van 2009 komen sommige vermeldingen uitsluitend in het Frans voor, waar ze volgens de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT zowel in het Nederlands als in het Frans moeten gesteld zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.171 van 5 februari 2010)

– **Gemeente Vorst:**
eentalig Nederlandse verkeersborden.

Uit de informatie die meegedeeld werd door de gemeente Vorst alsook uit onderzoek dat gevoerd werd over het volledige Brusselse Hoofdstedelijk Gewest blijkt dat de in de klacht genoemde plaats onbestaande is.

Bij gebrek aan meer gegevens aangaande de exacte situatie van de bewuste borden, kan de VCT geen gevolg geven aan de klacht.

(Advies 41.176 van 18 november 2010)

– **Gemeente Anderlecht:**
eentalig Frans informatiebord.

Een informatiebord geplaatst bij werken die uitgevoerd worden in opdracht van het gemeentebestuur van Anderlecht, is een bericht en mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Op grond van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van die wetten.

Het bedoelde informatiebord diende bijgevolg zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.189 van 26 februari 2010)

– **Stad Brussel – Kerkhof van Laken:**
eentalig Nederlandse borden voor het signaleren van werken.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De betwiste borden werden aangebracht door de aannemer die, in casu, optrad als private medewerker van de gemeente.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Het kwam de gemeente derhalve toe ervoor te zorgen dat de borden die werden aangebracht door de aannemer, in het Nederlands en in het Frans waren gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 42.023 van 3 september 2010)

– **Gemeente Sint-Agatha-Berchem – NV City Parking:**
op het tweetalige formulier "Forfaitaire vergoeding blauwe zone van 14u tot 18u" enkel een Franstalige handgeschreven mededeling aangebracht.

Het kwestieuze document dat door de NV City Parking, een private medewerker van de gemeente in de zin van artikel 50 van de SWT, op het voertuig wordt achtergelaten, is op dat moment een niet gepersonaliseerd document bij gebrek aan kennis van de identiteit en de taal van de eigena(a)r(es) van het voertuig.

Het document en alle erop aangebrachte mededelingen dienen in de gemeenten van het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad in de twee talen te worden gesteld. Dit was in casu niet zo voor de handgeschreven mededelingen.

De klacht is gegrond. De VCT neemt er akte van dat het nodige werd gedaan opdat het document voortaan in zijn totaliteit tweetalig op de voertuigen in Brussel-Hoofdstad wordt aangebracht.

Zij herinnert eraan dat in de verdere afhandeling van een zaak (nadat de gemeente, die de DIV heeft geraadpleegd, de identiteit van de eigena(a)r(es) van het voertuig en zijn/haar taal aan de firma heeft meegedeeld) de brieven en berichten aan de overtreder uitsluitend in zijn/haar taal worden verstuurd.

(Advies 42.119 van 17 december 2010)

VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **De Post – Postkantoor te Kraainem:**
de klaagster zou zijn meegedeeld dat het voornoemde postkantoor, om haar de krant *La Libre Belgique* te bezorgen, waarop ze geabonneerd is, op bevel van de diensten van De Post haar straatnaam "Kraaienweg" verplicht in het Nederlands moest stellen.

Met toepassing van artikel 25, §1, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, zoals het bewuste postkantoor, in een randgemeente zoals Kraainem, in zijn betrekkingen met een particulier, de door de particulier gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Uit het antwoord van de minister blijkt dat in het computerprogramma voor het beheer van de postabonnementen, dat ter beschikking van de postkantoren wordt gesteld, het adres voor de levering in de faciliteitengemeenten in het Nederlands en het Frans is gesteld.

De klacht wordt echter met geen enkel doorslaggevend element gestaafd en de VCT kan zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 40.205 van 12 maart 2010)

- **Gemeente Voeren:**
Franstalige inwoner ontvangt Franstalige mail met tal van Nederlandstalige vermeldingen: beroepshoedanigheden van de verzender, gemeentelijk logo, adresgegevens van het gemeentebestuur en wettelijke vermeldingen op het einde van het bericht.

Naar luid van artikel 12 van de SWT wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Deze Franstalige mail die op verzoek werd verstuurd, had integraal in het Frans moeten gesteld zijn. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

Met toepassing van de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik door plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, dient in betrekkingen met particulieren van een faciliteitengemeente zoals Voeren in de eerste plaats het Nederlands te worden gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans.

Uit de klacht blijkt geenszins dat de particulier een uitdrukkelijk verzoek heeft gericht of herhaald ter attentie van de bedoelde plaatselijke dienst in voormelde taalgrensgemeente. De zogenaamde "bekende taalaanhorigheid" (bijvoorbeeld op basis van een eerder schrijven) is geen voldoende voorwaarde voor bejegening in het Frans en kan leiden tot een de facto instelling van een taalcode voor gemeentelijke correspondentie met particulieren.

(Advies [><2N] 41.154 van 5 december 2010)

– **SPF Financiën – Ontvangkantoor Voeren:**
Franstalige brief met Nederlandstalige vermeldingen, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Het sturen van een aanslagbiljet is een betrekking met een particulier (cf. adviezen 27.082 van 29 juni 1995, 31.284 van 16 februari 1999 en 30.201-30.203 van 28 oktober 1999).

Het Ontvangkantoor Voeren is een plaatselijke dienst.

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Bijgevolg had het document integraal in het Frans moeten zijn gesteld.
De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 inzake de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied verwijzen uitdrukkelijk naar het arrest van het Arbitragehof van 10 maart 1998. Dit arrest stelt duidelijk dat de bijzondere taalregeling ten behoeve van de Franstalige inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten geen afbreuk doet aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe ook die gemeenten behoren.

Om geen afbreuk te doen aan de door Artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied, moet de bestuurstaal in beginsel het Nederlands zijn. Daarom moeten de rechten van de Franstaligen in overeenstemming zijn met deze voorrangstatus van het Nederlands. Daartoe moet het verzoek van Franstalige particulieren uit de rand- en taalgrensgemeenten om het Frans te gebruiken voor wat hun betrekkingen met plaatselijke of gewestelijke diensten betreft telkens opnieuw uitdrukkelijk worden herhaald.

(Advies [><2N] 41.162 van 18 juni 2010)

– **Gemeente Kraainem – Maatschappij *Optimal Parking Control*:**
Franstalige inwoner krijgt eentalig Nederlands betalingsbericht voor onregelmatig parkeren.

Het parkeerbeheer valt onder de bevoegdheid van de gemeenten.

De maatschappij *Optimal Parking Control* is een private medewerker van de gemeente Kraainem.

Artikel 1, §1, 2° van de SWT bepaalt dat deze laatste toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Als concessiehouder van de gemeente Kraainem is de maatschappij *Optimal Parking Control* dus onderworpen aan de SWT.

Een betalingsbericht is een betrekking met een particulier.

Artikel 25 van de SWT bepaalt dat, in de randgemeenten, de diensten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de wachters op het moment van de vaststelling van de overtreding de taalaanhorigheid van de particulier niet konden kennen, hebben zij een parkeerticket geplaatst dat in het Nederlands gesteld was. Indien de dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, is namelijk het vermoeden *juris tantum* van toepassing, volgens welk de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Bijgevolg is de klacht ongegrond.

(Advies [><1F] 41.174 van 5 februari 2010)

– **De Post – Postkantoor te Kraainem:**
eentalig Nederlands document bezorgd aan een klant wiens adres nochtans in het Frans was gesteld.

Een passagebericht moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het feit dat, in voorkomend geval, de zending waarop het bericht van De Post betrekking had, in het Frans aan de klager was geadresseerd, is op zich onvoldoende voor De Post om met zekerheid de taalaanhorigheid van de klager vast te stellen.

Indien De Post de taalaanhorigheid van de particulier, woonachtig in Kraainem, niet kent, moet zij met toepassing van het vermoeden *juris tantum*, het Nederlands gebruiken.

Derhalve is de klacht ongegrond.

(Advies [<>1F] 42.004 van 19 maart 2010)

– **Gemeente Voeren:**
Nederlandstalig document in envelop met dito vermeldingen gestuurd aan een Franstalige inwoner.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Dat betekent dat het document en de envelop in het Frans verstuurd hadden moeten worden.

De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren.

Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomenende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 42.075 van 18 juni 2010)

- **Gemeente Komen-Waasten – Lokale politie:**
twee inspecteurs spraken tijdens een interventie geen Nederlands en stuurden achteraf een Franstalige brief (gecontroleerde observatie).

De politiezone 5318 bestrijkt maar één enkele gemeente en moet worden beschouwd als een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich wenden tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Als plaatselijke dienst van een taalgrensgemeente is de politiezone Komen-Waasten, wat de taalkennis betreft van het personeel dat omgang heeft met het publiek, onderworpen aan de bepalingen van artikel 15 van de SWT. Franstalige agenten mogen in die diensten geen betrekking bekleden zo zij niet hebben voldaan aan de voorwaarden inzake kennis van de tweede taal als beschreven in artikel 15, §2, 1^e tot 4^e lid.

De politieagenten waren tijdens de interventie niet op de hoogte van de taalaanhangigheid van de klager aangezien deze laatste op hun vragen in het Frans heeft geantwoord en niet de wens heeft uitgedrukt om de controle in het Nederlands te laten verlopen. Er kan bijgevolg geen overtreding van de SWT worden vastgesteld.

Een "gecontroleerde observatie" is een gerechtelijke akte. Zij valt bijgevolg niet onder toepassing van de SWT, maar wel onder de toepassing van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. De VCT is niet bevoegd.

(Advies 42.096 van 17 december 2010)

- **Gemeente Sint-Genesius-Rode:**
tweetalige bewonersparkeerkaart aan Nederlandstalige inwoner die een eentalig Nederlands aanvraagformulier had ingevuld.

De VCT kan het niet eens zijn met het standpunt van de gemeente dat de bewonersparkeerkaarten als berichten en/of mededelingen aan het publiek moeten worden beschouwd en derhalve in de twee talen dienen te worden gesteld met voorrang voor het Nederlands.

Volgens de adviespraktijk van de VCT dient een bepaalde tekst als een bericht of mededeling aan het publiek te worden beschouwd wanneer hij zonder onderscheid des persoons en steeds op identieke wijze door een overheid wordt verspreid (advies 667 van 21 april 1966). Hiervan is in casu in het geheel geen sprake. De aanvrager van de kaart diende vooreerst een aantal persoonlijke gegevens te vermelden in zijn aanvraag. De bewonerskaart zelf is een duidelijk geïdentificeerd document door de vermelding van de nummerplaat van het voertuig van de bewoner. Er zijn geen twee dezelfde. Zij moet zichtbaar op het voertuig (achter de voorruit) worden aangebracht en vormt het bewijs dat de houder ervan met zijn voertuig de bijzondere parkeerregeling kan genieten. Het doel van deze kaart is ten aanzien van de controlerende overheid (politie) het bewijs te leveren dat het geïdentificeerde voertuig onbeperkt in de vermelde zone/straat mag parkeren en niet beboet kan worden. De bewonerskaart is derhalve te beschouwen als een aan een particulier uitgereikt getuigschrift in de zin van artikel 26 van de SWT, dat in een randgemeente in het Nederlands of het Frans wordt gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende. Deze wens wordt geuit door de taal gebruikt bij het invullen van het aanvraagformulier. Aangezien de klager een eentalig Nederlands formulier had ingevuld, diende de gemeente hem een Nederlandstalige bewonerskaart af te geven.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.148 van 18 november 2010)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Voeren: straatnaamborden.

Naar aanleiding van voorliggende klacht heeft de VCT de problematiek van het taalgebruik bij straatnaamborden door de besturen van de taalgrensgemeenten en de standpunten van de betrokken gemeentebesturen terzake onderzocht.

Zij heeft in dit onderzoek ook haar vroegere adviezen betreffende de mededelingen aan het publiek in het algemeen, en de straatnaamborden in het bijzonder, in de taalgrensgemeenten betrokken.

In deze adviezen gaat de VCT er in het algemeen van uit, dat de woorden "in het Nederlands en in het Frans", waarin de berichten en mededelingen voor het publiek luidens artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, in de taalgrensgemeenten worden gesteld, betekenen dat de teksten tegelijk, integraal en qua presentatie identiek moeten worden gesteld, waarbij voorrang dient te worden gegeven aan de taal van het gebied, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De VCT is, na bijkomend onderzoek, van oordeel dat haar adviespraktijk voor nuancering vatbaar is. Er kan geen twijfel over bestaan dat artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, inhoudt dat de berichten en mededelingen voor het publiek tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld in de taalgrensgemeenten. Dat dit qua presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren, kan eigenlijk expliciet noch impliciet uit de wet worden afgeleid.

In tegenstelling tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalig Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, maar het betekent ook dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige gebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied moeten dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.

De straatnaamborden in Voeren, waarbij het lettertype van de Nederlandse tekst 4,5 cm bedraagt tegenover 3,5 cm voor het lettertype van de Franse tekst, zijn derhalve niet strijdig met de taalwet. De klacht is ongegrond
(Advies [2F] 41.091 van 30 april 2010)

– **Stad Ronse:**
het bord van de Cipriano de Rorestraat is eentalig Nederlands.

In haar advies 41.091 van 30 april 2010 oordeelde de VCT als volgt.
"...de VCT [heeft] de problematiek van het taalgebruik bij straatnaamborden door de besturen van de taalgrensgemeenten en de standpunten van de betrokken gemeentebesturen terzake, onderzocht.

De VCT heeft in dit onderzoek ook haar vroegere adviezen betreffende de mededelingen aan het publiek in het algemeen, en de straatnaamborden in het bijzonder, in de taalgrensgemeenten betrokken.

In deze adviezen gaat de VCT er in het algemeen van uit, dat de woorden "in het Nederlands en in het Frans", waarin de berichten en mededelingen voor het publiek luidens artikel 11, §2, tweede lid, SWT, in de taalgrensgemeenten worden gesteld, betekenen dat de teksten tegelijk, integraal en qua presentatie identiek moeten worden gesteld, waarbij voorrang dient te worden gegeven aan de taal van het gebied, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De VCT is, na bijkomend onderzoek, van oordeel dat haar adviespraktijk voor nuancering vatbaar is. Er kan geen twijfel over bestaan dat artikel 11, §2, tweede lid, SWT, inhoudt dat de berichten en mededelingen voor het publiek tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld in de taalgrensgemeenten. Dat dit qua presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren, kan eigenlijk noch expliciet noch impliciet uit de wet worden afgeleid.

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalige Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, maar het betekent ook dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld.

Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven."

Bijgevolg is de klacht gegrond.

(Adviezen [1N] 41.219 van 21 mei en [1N] 42.045 van 7 juli 2010)

– **Stad Ronse:**
internetsite voornamelijk in het Nederlands.

Artikel 11, §2, van de SWT, bepaalt dat de berichten en mededelingen aan het publiek, in de taalgrensgemeenten worden gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Een groot gedeelte van de site werd reeds vertaald in het Frans. Toch zijn er nog talrijke lacunes:

- er bestaat slechts één domeinnaam, namelijk www.ronse.be en er is geen Franstalige naam voorradig;

- de toegang tot de bestaande Franstalige versie wordt slechts mogelijk via doorklikken op "Toerisme" en niet vanaf de homepage; de informatie die zich daar bevindt, bestaat uit inlichtingen die voor iedereen is bestemd en niet specifiek voor Franstalige inwoners van de stad;

- de praktische inlichtingen die specifiek voor inwoners van Ronse zijn bestemd, komen daarentegen enkel voor in de rubriek "Bestuur" van de Nederlandstalige versie van de website, die van op de homepage kan worden bezocht. Deze rubriek bestaat niet in de Franstalige versie. De klacht is gegrond.

(Advies [\leq 2N] 42.041 van 17 december 2010)

– **Gemeente Voeren:**
borden die het Euregio Mountainbikenetwerk aangeven, zijn eentalig Nederlands, terwijl een ander bord dat de werken aankondigt voor de aanleg van een fietspad met als partner de provincie Limburg, wel tweetalig is.

Het bord, geplaatst door de gemeente Voeren, dat de aanleg van een fietspad in samenwerking met de provincie Limburg aankondigt, is tweetalig conform artikel 11, §2, tweede lid, van de SWT. De VCT herinnert terzake aan haar advies 41.091 van 30 april 2010 (in verband met de straatnaamborden te Voeren): dit bord dient tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven. Net als alle andere borden die een bericht of mededeling aan het publiek zijn, zijn de borden van het Euregio Mountainbikenetwerk (die ook door de gemeente Voeren zijn geplaatst), gericht tot alle Voerenaars (en niet alleen tot niet-Voerenaars). Derhalve dienen zij in de voorwaarden zoals beschreven in vermeld advies 41.091 tweetalig te zijn. De Franstalige bedrukkingen blijken trouwens door de provincie Limburg te zijn aangeleverd. Wat de borden van het Euregio Mountainbikenetwerk betreft, is de klacht in hoofde van de gemeente Voeren gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

De gevallen waarin door de gemeente Voeren – en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn – ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente en van de gemeente alleen. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, slaat op alle berichten en mededelingen aan het publiek, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principiële eentalige karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten exclusief bedoeld zijn.

Daar de bewuste borden van het Euregio Mountainbikenetwerk zich richten tot een ruimer publiek dan alleen de inwoners van de gemeente zelf, mogen deze borden uitsluitend in het Nederlands worden gesteld.

(Advies [\geq 2N] 42.052 van 7 oktober 2010)

– **Gemeente Voeren:**
mededelingen op de onthaalzuil van het milieupark te Voeren.

Blijkens informatie verstrekt door de gemeente Voeren kan de inwoner van Voeren die het plaatselijke milieupark bezoekt, voor een verdere behandeling in het Frans kiezen door een toets in te drukken. Er verschijnt dan een Franstalig scherm dat volledig identiek is aan het Nederlandstalige. Wie bij het verlaten van het park een ticket in het Frans wenst, drukt gewoon op de daarvoor bestemde toets. Het is ook steeds mogelijk om vanuit de ene (Franstalige) tekst over te schakelen naar de andere (Nederlandstalige) tekst en omgekeerd.

Bij een onderzoek ter plaatse in het milieupark werd het volgende vastgesteld.

1. Om toegang te krijgen tot het milieupark moet men zijn elektronische identiteitskaart invoeren in de toegangszuil. Op het scherm verschijnt dan een Nederlandse tekst met aanwijzingen en zeer duidelijk ook de aanwijzing dat men door het aandrukken van een toets kan kiezen voor verdere behandeling in het Frans (toepassing van het principe van de faciliteiten in een gemeente van het Nederlandse taalgebied begiftigd met een speciale regeling). Er verschijnt dan een Franse tekst met aanwijzingen geheel identiek aan de Nederlandse tekst.

2. Bij het verlaten van het milieupark en om te betalen, moet men opnieuw zijn elektronische identiteitskaart invoeren. Op dat ogenblik verschijnt opnieuw duidelijk de melding dat men een toets moet indrukken om een afrekening in het Frans te ontvangen. Een Franstalig ticket volgt zonder problemen.

3. Alle mededelingen aan het publiek en aanduidingen om de klanten wegwijs te maken, zijn in het Nederlands en in het Frans gesteld. Zo bijvoorbeeld het bord met de openingsuren van het park, de plaatsen bestemd voor het achterlaten van materialen (ijzer, houtafval, grof vuil, elektrische apparaten...), enz.

4. De parkwachters zijn wettelijk tweetalig.

Conclusie: in haar milieupark past de gemeente Voeren de SWT correct toe.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.089 van 7 oktober 2010)

– **Gemeente Voeren:**
publicatie in het Bulletin der Aanbestedingen van twee eentalig Nederlandse berichten (aanduiding van een ontwerper voor onderhoud en herstelling van wegen; lening aanpassingwerken administratief centrum De Voor).

De publicatie van een bericht in het Bulletin der Aanbestedingen is een bericht of mededeling aan het publiek. Conform artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De termen "in het Nederlands en in het Frans" betekenen dat de teksten gelijktijdig en integraal moeten worden opgenomen. Er dient echter voorrang verleend te worden aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dat houdt in dat die gemeente, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, net als de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

De wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid moeten beperkend worden geïnterpreteerd, aangezien eentaligheid de regel is.

De gevallen waarin de gemeente Voeren ook het Frans mag en moet gebruiken, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen opstelt die bestemd zijn voor een ruimer publiek, die enkel in het Nederlands mogen worden gesteld.

(Advies [$><$ 2N] 42.099-42.100 van 17 december 2010)

VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Association régionale de Santé et d'Identification animales:**
briefwisseling en telefonische contacten met Duitstaligen, internetsite.

Uit de dierengezondheidswet van 24 maart 1987, de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en diverse uitvoeringsbesluiten blijkt dat *ARSIA*, in de zin van artikel 1, §1, 2° van de SWT, dient beschouwd te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten de vereniging hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Als rechtspersoon met een werkring over het Waalse Gewest en gemeenten uit verschillende taalgebieden (het Franse en het Duitse), behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel gevestigd is in Ciney en dus niet in een gemeente uit het Malmeyse of een gemeente uit het Duitse taalgebied, valt *ARSIA* onder toepassing van artikel 36, §1, van de SWT.

Dit betekent dat de vereniging in haar betrekkingen met particulieren, zoals briefwisseling en telefonische contacten, de taal moet gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten (de gemeenten) van de woonplaats van de betrokken particulier. Aan particulieren uit het Duitse taalgebied die het Duits gebruiken, dient *ARSIA* in die taal te antwoorden. Indien de taal van de betrokken particulier *ARSIA* niet bekend is, dient de vereniging uit te gaan van het vermoeden dat die taal de taal is van het taalgebied (het Duits).

Voor haar berichten en mededelingen aan het publiek (zoals websites) dient zij er eveneens voor te zorgen dat het Duitssprekende publiek uit haar werkring voldoende in het Duits wordt geïnformeerd.
De klacht is gegrond.

Onder verwijzing naar de wetgeving op het Rijksregister (basiswet van 8 augustus 1983) waarbij de taalcode niet is opgenomen in de wettelijke informatiegegevens opgeslagen in het Rijksregister, merkt de VCT op dat het de diensten zoals het FAVV niet is toegestaan een databestand met opname van de taalcode bij te houden (advies 39.046 van 30 mei 2008).

(Advies [$\langle \rangle$ 1F] 42.071-42.072-42.073 van 9 juli 2010)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN

– Firma Senec:

Nederlandstalig reinigings- en verbrandingsattest voor een stookolieketel, afgeleverd aan een Franstalige particulier uit Wemmel.

Als privaat bedrijf valt Senec enkel onder toepassing van artikel 52 van de SWT. Dit artikel bepaalt, in zijn §1, dat de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven, onder meer voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen, de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.

Het onderhoud en de keuring van stooktoestellen werd door de Vlaamse regering geregeld bij besluit van 8 december 2006, inzonderheid in zijn artikel 15.

Aangezien het reinigings- of verbrandingsattest een document is dat door de wet en de reglementen is voorgeschreven, heeft de firma Senec, waarvan de exploitatiezetel is gevestigd in Brussel, vrijheid van keuze wat het sturen van dit document in het Nederlands of in het Frans betreft. De klacht is niet gegrond.

(Advies 42.172 van 17 december 2010)

– Dexia Bank NV:

sturen, aan een Nederlandstalige bediende die tewerkgesteld is in Vlaanderen, van een eerste loonafrekening met briefhoofd in het Frans, en na interventie van de bediende, van een tweede loonafrekening met tweetalig briefhoofd.

De bewuste bank valt onder toepassing van de artikelen 1, §1, 6^e, en 52 van de SWT.

Paragraaf 1 van het voornoemde artikel 52 van de SWT preciseert wat volgt: "Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn".

De loonafrekening is een document bestemd voor het personeel. Aangezien ze gericht was aan een Nederlandstalige bediende die in Vlaanderen is tewerkgesteld, moest ze in het Nederlands gesteld zijn.

Alle vermeldingen en briefhoofden die op het document voorkomen, moesten in één enkele taal worden gesteld, namelijk de taal van het document zelf. De klacht is gegrond.

(Advies 42.174 van 17 december 2010)

II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN

– Notaris met kantoor te 1060 Brussel:

tweetalige affiches voor de openbare verkoping van een onroerend goed gelegen in Tervuren; in de Franstalige versie wordt de straatnaam vertaald in een onbestaande.

In haar advies 3.823 van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats eerbiedigen of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden.

Deze principes worden door de VCT in diverse latere adviezen bevestigd (cf. adviezen 28.090/E-F, 30.034/15-16-41-43, 30.072/16-17 van 20 mei 1999, 33.542 van 7 februari 2002, 34.090 van 20 juni 2002 en 35.009 van 27 februari 2003).

Affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

In navolging van artikel 11, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied.

De affiches die in Tervuren werden aangebracht dienden derhalve uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.195 van 12 februari 2010)

– **Notaris met kantoor te 1000 Brussel:**
tweetalige affiches voor de openbare verkoping van een onroerend goed gelegen in Wemmel.

Aanplakbrieven i.v.m. de openbare verkoping van een onroerend goed zijn berichten en mededelingen voor het publiek (cf. advies 35.243 van 29 april 2004).

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de rechterlijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1 §1, 4° van de SWT geldt.

Aangezien het in casu om een gerechtelijke verkoping gaat, acht de VCT zich niet bevoegd.

(Advies 42.028 van 21 mei 2010)

III. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

– **Nationaal Orkest van België:**
eentalig Engelse bekendmakingen in de vorm van aanplakking.

Het betreft een centrale dienst in de zin van de SWT die de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, in het Nederlands en het Frans stelt (artikel 40, §2, van de SWT).

Naast de officiële bekendmaking in het Belgisch Staatsblad kan het Nationaal Orkest van België, wat de vacatures betreft, bijkomend andere publicatievormen aanwenden, zoals advertenties op de website, in tijdschriften, of via affiches.

Wat het Nationaal Orkest van België betreft, gaat de VCT akkoord met het gebruik van vreemde talen in de volgende gevallen.

1. Advertenties die bestemd zijn voor het buitenland

Deze advertenties kunnen exclusief gesteld worden in de taal van het land waarvoor ze bestemd zijn, met name in de taal van het buitenlandse tijdschrift waarin ze zullen verschijnen.

In de publicaties die voor het buitenland bestemd zijn, is het Nationaal Orkest van België ertoe gehouden om zijn benaming en adres in het Nederlands en het Frans te stellen, zodat het tweetalige karakter van de instelling duidelijk wordt.

Het verschijnen van die adresgegevens in de taal van het thuisland van de publicatie is eveneens toegestaan.

2. Advertenties op zijn website of in de vorm van affiches

Aangezien het Nationaal Orkest van België eveneens buitenlandse muzikanten aanwerft, mogen bepaalde advertenties, naast de Nederlandse en Franse tekst, eveneens teksten in het Engels en het Duits of, desgevallend, in een andere vreemde taal bevatten. De voorrang dient echter steeds verleend te worden aan het Nederlands en het Frans, welke talen op voet van strikte gelijkheid opgenomen dienen te worden.

Een affiche die enkel in het Engels is gesteld, is strijdig met de bepalingen van de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.098 van 26 februari 2010)

– Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:

1. in de metro wordt in de Engelstalige mondelinge mededelingen systematisch gewag gemaakt van de Franse benamingen van de metrostations en wordt er uitsluitend verwezen naar de Franse benaming van de maatschappij;

2. de vermeldingen op sommige ticketautomaten zijn eentalig Engels.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 33 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Conform dat artikel (dat m.b.t. de mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van SWT), moeten de berichten en mededelingen die de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen niettemin een mededeling in het Engels worden toegevoegd.

De diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen echter, in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen te vermelden in beide talen (Nederlands en Frans) om duidelijk te maken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is.

1. Aangezien de Engelstalige aankondigingen in de metro verwijzen naar de Franstalige benamingen van de metrostations en dito benaming van de maatschappij, is de klacht, op dit punt, gegrond.

Een eentalig Engelse mededeling strookt niet met de SWT.

2. Aangezien de opschriften op de ticketautomaten eentalig Engels zijn, is de klacht, ook op dit punt, gegrond.

(Advies 41.110 van 3 september 2010)

– Gemeenschapscentra De Platoon, De Zeyp en Essegem:

de folder aangaande het Plazey-evenement dat in 2009 door de drie gemeenschapscentra georganiseerd werd, bevat een Franse en een Engelse tekst.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van de gemeenten zonder bijzondere taalregeling van het Nederlandse taalgebied.

De plaatselijke diensten van een gemeente zonder bijzondere taalregeling van het Nederlandse taalgebied stellen hun berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands (artikel 11, §1, van de SWT).

Rekening houdend met de doelstellingen van de gemeenschapscentra, met name de culturele productie, verspreiding en uitstraling, is het aanvaardbaar dat de gemeenschapscentra, wanneer zij dat wensen, zich in het kader van bepaalde activiteiten eveneens in een andere taal dan het Nederlands tot het publiek richten.

Het gebruik van andere talen dan het Nederlands is toegestaan voor zover het om vertalingen van Nederlandse teksten gaat, en de teksten die in andere talen gesteld zijn, moeten voorafgegaan worden door de vermelding "Vertaling". In het geval van de Plazey-folder, zijn de teksten in het Frans en in het Engels wel degelijk vertalingen van een Nederlandse tekst waarin het evenement wordt voorgesteld, maar worden ze niet voorafgegaan door de vermelding "Vertaling". Wat dit laatste aspect betreft, is de klacht gegrond.

(Advies [<>1F] 41.112 van 12 februari 2010)

- **Atomium:**
afleveren, aan een Nederlandstalige bezoeker, van een ticket waarop, naast de eentalig Engelse voorgedrukte tekst, het eentalig Franse opschrift *Entrée normale* voorkwam, aangebracht door de verkoper bij het uitreiken van het ticket.

Er bestaat er een nauwe band tussen het Atomium, de Stad Brussel, de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VZW Atomium moet worden beschouwd als een rechtspersoon in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT dat doelt op de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Het gaat om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, §1, a, van de SWT, dat, voor de berichten en mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT en, voor de betrekkingen met particulieren, naar artikel 19 van diezelfde wetten.

1. Eentalig Engelse voorgedrukte vermeldingen

Het betreft berichten en mededelingen aan het publiek die, conform artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Gelet op de toevloed aan buitenlandse toeristen die het monument bezoeken, kan de VCT ermee instemmen dat er op de tickets bijkomende teksten worden aangebracht – niet enkel in het Engels, maar ook in het Duits. De voorrang moet evenwel altijd worden verleend aan het Nederlands en het Frans die op strikte voet van gelijkheid aan bod moeten komen. De klacht is gegrond.

2. Eentalig Franse vermelding *Entrée normale*

Het betreft een betrekking met een particulier die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in de taal van de betrokkene gesteld moet worden, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager zich aan het loket in het Nederlands had aangediend, had hij een ticket moeten ontvangen waarop die vermelding in het Nederlands was gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 41.149 van 5 februari 2010)

- **De Post:**
Engelstalig elektronisch bericht.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede

hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Een elektronisch bericht door De Post gestuurd aan een gebruiker van *e-Masspost* is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Krachtens artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Het bericht diende in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.205 van 22 januari 2010)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
Nederlandstalig wervingsbericht in de krant "Metro" met Engelstalige slogan en tweetalige (N/F) slogan.

Wervingsberichten zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.049 van 12 juli 2001).

Wat het taalgebruik van de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar hoofdstuk V, afdeling 1 van de SWT.

Artikel 40 van de SWT bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld. Bijgevolg dienen de wervingsberichten van de MIVB zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn.

De wervingsberichten mogen eentalig in afzonderlijke bladen gepubliceerd worden, op voorwaarde dat ze dezelfde inhoud hebben en tegelijkertijd geplaatst worden in bladen met een gelijkaardige verspreidingsnorm. Zij moeten evenwel volledig in het Nederlands in de Nederlandstalige pers, en volledig in het Frans in de Franstalige pers gesteld zijn.

Het gebruik van het Engels in wervingsberichten van de MIVB is strijdig met de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 42.048 van 3 september 2010)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
op de Engelstalige pagina's van de website worden de naam van de NMBS en de adressen en namen van de stations, meestal uitsluitend in het Frans vermeld.

Mededelingen die via het internet worden verspreid, zijn berichten en mededelingen aan het publiek. Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Doch, wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen.

Bij een bericht in een vreemde taal, moeten de benaming en het adres van de dienst in de door de SWT voorgeschreven talen gesteld zijn. Dit, om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden.

Op de Engelstalige internetpagina's van de website van de NMBS worden de naam van de NMBS, haar adressen in Brussel, en de namen van de Brusselse stations, systematisch uitsluitend in het Frans vermeld.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.079 van 18 november 2010)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
de klager ontving automatisch een Franstalig ticket in antwoord op zijn bestelling via de Engelstalige *ticket on line* – dienst.

Reisbiljetten zijn getuigschriften in de zin van de SWT.

De centrale diensten, zoals de NMBS, stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt (artikel 42 van de SWT).

De Engelstalige site is echter bedoeld voor de buitenlandse gebruikers waarvoor andere regels gelden. Wanneer een Nederlandstalige particulier zich tot de overheid richt in een andere taal dan de door de SWT voorgeschreven talen, kan hij geen beroep doen op de toepassing van de SWT. De taalwetgeving in bestuurszaken biedt hier geen bescherming. De klacht is ongegrond.

Doch wanneer een buitenlandse gebruiker een ticket bestelt langs de Engelstalige *ticket on line* – dienst, dan moeten de algemene, niet-gepersonaliseerde vermeldingen op het toegestuurd ticket in de eerste plaats in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn. Het Nederlands en het Frans moeten, ten aanzien van de buitenlandse gebruikers, op voet van gelijkheid geplaatst worden.

Voor een beter begrip van de informatie en regels die vermeld staan op het ticket mag er een vertaling naar het Engels toegevoegd worden.

Bij een bericht in een vreemde taal, moeten de benaming en het adres van de dienst evenwel in de door de SWT opgelegde talen gesteld zijn.

Dit, om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden (cf. advies 30.187 van 22 oktober 1998).

(Advies 42.080 van 18 november 2010)

– **De Post:**
invoering van het nieuwe logo "bpost".

Het is onmiskenbaar dat "bpost" een verwijzing is naar, ja zelfs een afkorting is van, het Engelse *Belgian post*.

Gelet op het feit dat de post onderworpen blijft aan de SWT is zij, naar gelang van het geval, verplicht, het Nederlands, Frans of Duits te gebruiken in haar betrekkingen met particulieren. Hetzelfde geldt *mutatis mutandis*, wat haar mededelingen aan het publiek betreft.

De identificatie van de post, d.w.z. haar benaming, maakt integraal deel uit van haar mededelingen aan het publiek of betrekkingen met particulieren en dient dus in dezelfde ta(a)l(en) te gebeuren.

Er werd evenwel bij herhaling aanvaard dat wanneer overheidsbedrijven in een commerciële en internationale omgeving moeten opereren, ze het Engels of Engelstalige benamingen voor hun producten kunnen gebruiken.

De klacht is derhalve ongegrond.

De aandacht dient echter gevestigd te worden op het volgende: hoewel de onderzochte klacht uitsluitend betrekking heeft op het nieuwe logo van de post, wordt de wijziging van de benaming van "De Post" in "bpost" aangekondigd.

Het behoud van de Nederlandse, Franse of Duitse benaming als ondertitel bij het nieuwe logo of bij de identificatie van het overheidsbedrijf zou beantwoorden aan de bepalingen van de SWT.

(Advies 42.112 van 18 november 2010)

IV. TAALEXAMENS

- **Taalgrensgemeenten:**
afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, §4, van de SWT.

Door de VCT werd in 2010 een waarnemer afgevaardigd bij de volgende taalexamens.

Examen georganiseerd te:		Verslag:
Ronse (OCMW)	2 en 9 februari	42.060
Ronse (OCMW)	3 februari	42.061
Ronse (politie)	1 maart	42.056
Ronse (stad)	17 juni	42.088
Ronse (OCMW)	24 augustus	42.110
Spiere-Helkijn (gemeente)	1 september	42.147
Voeren (gemeente)	8 september	42.146
Edingen (gemeente)	15 september	42.120
Ronse (OCMW)	3 november	42.157
Voeren (gemeente)	9 november	42.132
Moeskroen (politie-OCMW)	18 november	42.171
Ronse (stad)	21 november	42.156

DEEL TWEE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, §5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan het toezicht haar is toebedeeld.

De NA hield in 2010 zes zittingen. Zij keurde het bijzondere verslag van de NA over het jaar 2009 goed en bracht in totaal twintig adviezen uit.

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **Heilig Hartziekenhuis te Lier:
directie weigert Frans te spreken.**

Het Heilig Hartziekenhuis van Lier is een vzw, d.i. een private instelling waarop de bepalingen van de SWT niet van toepassing zijn.
(Advies 41.193 van 12 maart 2010)

- **Vlaams Belang:
affiches met Franse, Arabische en Chinese teksten.**

De VCT heeft, ingevolge artikel 60, §1, van de SWT, tot taak te waken over de toepassing van de bestuurstaalwetgeving, binnen het kader van artikel 1 van de SWT. Politieke partijen vallen niet onder artikel 1 van de SWT.

De NA verklaart zich dan ook onbevoegd.
(Advies 42.039 van 25 juni 2010)

- **Knokke-Heist:
1. Nederlandstalige particulier wordt aangesproken in het Frans;
2. gebruik van het Frans in de algemene vergadering van de eigenaars van een appartementsgebouw.**

1. Artikel 30 van de Grondwet stelt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en dat het niet kan worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbare gezag en voor gerechtszaken.
Het taalgebruik tussen particulieren valt onder geen enkele wettelijke regeling.

2. De oproeping voor de algemene vergadering van de eigenaars van een appartementsgebouw te Knokke, het proces-verbaal van deze vergadering en het verslag van de revisor, moeten in het Nederlands worden gesteld.

Het taalgebruik tijdens die algemene vergadering wordt echter niet geregeld door het decreet van 19 juli 1973 (cf. advies 21.110 van 6 oktober 1994) of door de wet.

De NA acht zich onbevoegd.
(Advies 42.069 van 25 juni 2010)

HOOFSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

* SWT

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Stad Antwerpen – Stedelijke Dienst voor Opvanggezinnen:
onthaalouder met wie de dienst samenwerkt kent geen Nederlands.**

De betrokken onthaalouder heeft geen enkele binding met de voormelde dienst.
De klacht is ongegrond.
(Advies 40.031 van 7 oktober 2010)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **De Post – postkantoor te Overijse:
Engelstalige klanten worden door loketbediende in hun taal bediend.**

Het postkantoor van Overijse is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Overeenkomstig artikel 12, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, de taal van dit gebied in zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem wordt gelaten aan particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

In zoverre alle klanten in het postkantoor, zoals vastgesteld bij een onderzoek door de VCT, in het Nederlands te woord worden gestaan, is de klacht ongegrond.

Uit het onderzoek blijkt dat Engelstalige klanten van de Bank van De Post in het Engels kunnen worden bediend.

Aangezien het belang van de overheid in de Bank van De Post niet méér dan 50% bedraagt, is deze niet meer onderworpen aan de SWT.
Ze moet dus worden beschouwd als een "privaat nijverheids- of financiebedrijf". Het taalgebruik met haar klanten is derhalve vrij.
(Advies 41.213 van 12 maart 2010)

- **Stad Leuven:
Engelstalig SMS-bericht na aanvraag tot betaling van een parkeertoelating per SMS.**

Er is nooit communicatie geweest tussen de klager en de dienst 4411 (parkeerdienst) en van hieruit werd aan betrokkene nooit een SMS gestuurd.
(Advies [<>2N] 42.029 van 25 juni 2010)

– **Gemeente Meise:**
in het Canvasprogramma Panorama spreekt een personeelslid van de gemeente een bezoeker aan in het Frans.

Luidens artikel 12 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, voor zijn betrekkingen met particulieren, uitsluitend de taal van zijn gebied, onverminderd de mogelijkheid die hem wordt gelaten aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De gemeente Meise en haar personeelsleden gebruiken derhalve principieel uitsluitend het Nederlands in hun betrekkingen met particulieren. Volgens artikel 12 van de SWT kunnen zij wel een particulier uit een ander taalgebied antwoorden in de taal die deze gebruikt. *In casu* had de bezoeker uitdrukkelijk vermeld dat hij *de Bruxelles* was. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is één van de vier taalgebieden van dit land en derhalve "een ander taalgebied" in de zin van artikel 12.

Een personeelslid van een gemeente uit het Nederlandse taalgebied kan antwoorden in de taal gebruikt door een particulier uit Brussel-Hoofdstad (of door een particulier uit het Franse of het Duitse taalgebied). Tegenover een particulier uit het Nederlandse taalgebied heeft hij die mogelijkheid in geen geval.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.050 van 25 juni 2010)

– **De Post – postkantoor te Halle:**
Franstalige klanten worden in het Frans bediend door loketbedienden.

Het postkantoor van Halle is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Artikel 12, eerste lid, van de SWT, stelt dat iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied gebruikt voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem wordt gelaten aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Uit het onderzoek ter plaatse blijkt dat de loketbedienden niet nagaan of de Franssprekende klant al dan niet in een ander taalgebied gevestigd is en derhalve, ten onrechte, Frans spreken met de klant.

(Advies 42.085 van 25 juni 2010)

– **De Post – postkantoor te Gent-Rooigem:**
gebruik van tweetalige afwezigheidsberichten in verband met aangetekende zendingen.

Het bewuste postkantoor is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

Het afleveren, bij afwezigheid, van een bericht i.v.m. een aangetekende zending, is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, gevestigd in het Nederlandse taalgebied, uitsluitend de taal van het gebied, in casu het Nederlands, met de particulieren.

Het bericht moest derhalve uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.158 van 10 december 2010)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Gemeente Maasmechelen:**
gebruik van Engelse benaming *Tourist info* op de gemeentelijke website, in de gemeentegids, in toeristisch drukwerk en op borden in de gemeente.

De informatie die door voormelde dragers wordt verspreid, betreft berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied, deze berichten en mededelingen uitsluitend in de taal van hun gebied.

De klacht is dan ook gegrond, zij het achterhaald: de benaming van het toeristische gebouw werd gewijzigd in "Maasvinster", bij de herdruk van de toeristische informatie wordt *Tourist Info* weggelaten en de vijf bestaande borden worden voorzien van de Nederlandse benaming "Dienst Toerisme".

(Advies 41.218 van 12 maart 2010)

- **Gemeente Liedekerke:**
verkeersbord in het Nederlands en het Frans.

Een verkeersbord, geplaatst naar aanleiding van wegeniswerken, is een bericht of mededeling aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands. Zelfs wanneer het kwestieuze bord werd geplaatst door de aannemer van de werken had de gemeenteoverheid erover moeten waken dat het bord enkel in het Nederlands was gesteld. Artikel 50, SWT, stelt immers: "De aanstelling uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten".

De klacht is gegrond.

(Advies 42.020 van 12 maart 2010)

- **Gemeente Lille:**
verkeersbord in het Nederlands en het Frans.

Een verkeersbord, geplaatst naar aanleiding van wegeniswerken, is een bericht of mededeling aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands. Zelfs wanneer het kwestieuze bord werd geplaatst door de aannemer van de werken had de gemeenteoverheid erover moeten waken dat het bord enkel in het Nederlands was gesteld.

Artikel 50, SWT, stelt immers: "De aanstelling uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten".

De klacht is gegrond.

(Advies 42.062 van 25 juni 2010)

- **Stad Vilvoorde:**
tweetalig verkeersbord geplaatst door een aannemer in opdracht van een privé-bouwheer.

Het verkeersbord werd geplaatst op het openbare domein. Het stadsbestuur diende daarvoor zijn toestemming te geven.

Het plaatsen van een dergelijk bord met de toestemming van het stadsbestuur houdt een bericht of mededeling in aan de bevolking. Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, had het bedoelde bord uitsluitend in het Nederlands gesteld moeten zijn.

Zelfs wanneer het kwestieuze bord door een privé-persoon werd geplaatst, had het stadsbestuur er moeten voor waken dat het enkel in het Nederlands was gesteld (artikel 50 van de SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 42.077 van 7 oktober 2010)

D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **Gemeente Beernem:**
formulier "Toestemming tot afreis van minderjarigen", gesteld in het Nederlands, Frans, Duits, Engels en Spaans.

Het gebruik van het bewuste document wordt door de FOD Buitenlandse Zaken aangeraden voor kinderen die alleen reizen of in het gezelschap van andere personen dan de ouders. Het is echter geen wettelijk voorgeschreven document en mag zelfs door de ouders zelf worden opgemaakt. De inbreng van de gemeente blijft derhalve beperkt tot het wettigen van de handtekening van de ouders.

Indien op het document vermeldingen zijn aangebracht die niet door het gemeentepersoneel (kunnen) worden begrepen, kan de gemeente een beëdigde vertaling vragen alvorens tot legalisatie over te gaan.

Het meertalige document dat door de gemeente Beernem ter beschikking wordt gesteld van haar inwoners, is slechts een hulpmiddel waardoor de reistoelating ook in het buitenland kan worden begrepen en de reizigers geen hinder ondervinden, wat het uiteindelijke doel is van het document.

De klacht is ongegrond.

(Advies 41.215 van 12 maart 2010)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **De Lijn:**
aanduiding in het Frans op een bus in Ternat.

De Lijn is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering. Op grond van artikel 36, §1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruikt De Lijn het Nederlands als bestuurstaal.

Opschriften aangebracht in bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten derhalve in het Nederlandse taalgebied in het Nederlands gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.021 van 25 juni 2010)

III. BIJZONDERE RUBRIEKEN

TOERISTISCHE CENTRA

- **Gemeente Heuvelland:**
gemeenteraadsbeslissing tot het stellen van toeristische informatie in drie talen.

Op grond van artikel 11, §3, van de SWT mogen de gemeenteraden van toeristische centra beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn, tenminste in drie talen worden gesteld.

Op 28 november 2009 besliste de gemeenteraad van Heuvelland (een erkend toeristisch centrum) zulks te doen. De inhoud van de gemeenteraadsbeslissing werd de VCT meegedeeld conform artikel 11, §3, lid 2, van de SWT).

De NA stelt vast dat voornoemde beslissing in overeenstemming is met de SWT.
(Advies 41.210 van 9 juli 2010)

DEEL DRIE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

Met toepassing van artikel 61, §5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

In 2010 werden geen klachten ingediend die tot de bevoegdheid van de FA behoorden. De FA heeft in 2010 dan ook niet vergaderd.

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A.	SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	4
B.	SAMENSTELLING VAN DE ADMINISSTRATIEVE DIENST	4

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE 5

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

	DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	10

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A.	SWT NIET VAN TOEPASSING	13
B.	TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	16
C.	TAALGEBRUIK BIJ HET LEGER	18

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A.	TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS	19

Algemeenheden

1.	Aantal uitgebrachte adviezen	19
2.	Toezicht en naleving van de taalkaders	19
3.	Ontstentenis van taalkaders	36

Rechtspraak

1.	Niet-naleving van de taalkaders	38
2.	Ontstentenis van taalkaders	39

B.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	40
C.	BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	40
D.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	40
E.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	44
F.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	46

II.	DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	47
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	48
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	54
III.	DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD	
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	57
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	58
IV.	GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A.	KWALIFICERING VAN DE DIENST	58
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	59
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	66
D.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	68
V.	BRUSSEL-HOOFDSTAD	
	* GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	69
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	70
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	74
	* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	
A.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	79
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	80
VI.	GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	
A.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	83
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	88
VII.	DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	
	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	92
	HOOFDSTUK DRIE	
	BIJZONDERE RUBRIEKEN	
I.	TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN	93
II.	TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN	93
III.	GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	94
IV.	TAALEXAMENS	99

**DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

**HOOFDSTUK EEN
ALGEMEENHEDEN**

KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING 103

**HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK**

* DECREET VAN 19 JULI 1973

* SWT

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

- A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 104
- B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 104
- C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 106
- D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN 107

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 107

III. BIJZONDERE RUBRIEKEN

TOERISTISCHE CENTRA 108

**DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

109